

نالی

کوکراوهی

کتیب فروشی هیمن

((

ئەى جىلوەدەرى حوسن و جلەو كىشى تەماش!

سەر رشتەيى دىن بى مەدەدى تۆ نىيە، حاشا

فەيىازى رىيازى، گول و مېھەر و، مول و لەلى

ئەى شەوقى روح و زەوقى لەبت زائىقە بەخشا!

زەرپراتى عوكوسى كەششى مېھرى جەلالن

وا دىن و دەچن سەرزەدە سولتان و شەھەنشا

جان بەر لەبى بۆسەى لەبتە عاشقى زارت

«فالبائس يىستوھب من فىك معاشا»

بەو رەحمەتە عامەت كە دەكا سەنگى سىيەھزەر

لەم قەلبە كە وەك بەردە، رەشە، «رُش رَشا»

«لا حولَ و لا طولَ و لا قوہَ الا

باللہ، لہ القدرہ، ولكائنُ ماشا»

«نالى» نىيەتى سىحرى بەيان، حىكمەتى شىعرە

ئەمما نىيەتى قوۋەتى دل، قودرەتى ئىنشا

((

ئەستېرە ھەموو مەحوە لەنيۆ نووری قەمەردا
يا شەمسی جەمالت شەوی گێراو بە فەردا؟
خاکی بەری پێت ھەم گل و، ھەم گول بە سوروشکم
وەقتی غەم و شادیی ئەو کەردوومە بەسەردا
تەلبیسی نییە ئەو کەسە دیوانەیی رووتە
بیچارە نەما غەیری حەیاتیکە لەبەردا
رەنگی نییە روخسارەیی رەنگین و لەتیی
رۆشن بوو ئەم نوکتە سەباتی لە بەسەردا
ھەر چەندە کە ئینسانە لە بەرچاوی من و تۆ
مومکین نییە ئەم لوتفە لە ئینسان و بەشەردا
ئیسباتی خەت و خالە، بە سەد شۆشتن و گریان
ناچیتەو ئەم نوقتە لەنيۆ دیدەیی تەردا
شەوقی کە نەبی باسیرە، مەئووسە لە دیتن
ھەر شەوقی ئەو قووەتی دینی بە نەزەر دا
ئالوودە نەبی دا، بە زەبوون گیریی خوینم
بۆ کۆشتنی من دامەنی پاکی لە کەمەردا
«نالی» خەبەری بی ئەسەری غائبە، ئەمما
نالیکە حەزین دی لە موناجاتی سەحەردا

((

تا تايي سەرى تورپەيى پر پېچشى با دا
ھەر تايەكى بارىكى گول و نافە بە با دا
گول ھاتەدەرى، لافى لە حوسنى بوتى ما دا
لەرزى قەدى بەرزى، لە رقا زولفى كە با دا
شەو چەپكەنى نەيلۇفەريو جيلوھى رەقسى
شەرمندە دە كا زوھرەيى زەھرا لە سەمادا
خۆش سوبح دەمىكە كە بە خەندە دەنويى
بەس زەپرەيى خورشيد لە زەپرەيى سۇھادا
دەم دەم كە دە كا زارى پر ئازارى بە غونچە
بۇ دەعوەتى ماچى لەبە گۇيا دەمى نادا
سەم الف القد فقد لاد فۇادى
لاد ھو من عينە، قد لاد فسادا
بۇ ماچى دەمى رەنگە لە عيشوھى خەمى ئەبرۇى
جۇيايى بەقا خۇى لە دەمى تىغى فەنا دا
«نالى» كە غولامى مەدەدى زولف و برۆتە
شاھىكە لە بن سايەيى بالى دوو ھو مادا

((

ته به سسوم دهرده خا حوققه ی دهم و جهوهه ره له نیو تهودا
به لئی مسقاله زهره زاهیره جیلوهی له پرتهودا
به پارێک نامهوی دهرمان، له نه شئه ی چاوییه عیلله ت
به پوولیک ناکرم عه نه ره، له گه ل زولفی ئه وه سهودا
ره قیبی جوفته لی، نابیتته نه خچیرت، که خه رکورره
ئه لیفی چایره دائیم له قه شقه ی که ردپ و جهودا
سیلاحی په رچه می پر خه م ئه گه ر تاره و ئه گه ر ماره
برۆ و غه مزه ی که وان و تیر ئه گه ر ههودا و ئه گه ر مهودا
له ئه شکه نه جه ی شکه نه جی زولفی ئه و بی وه عده مورغی دل
ده نالینی وه کو بولبول له سوبجی کازیبی شهودا
به تیری دوو نیشانه چا نییه ئه ی رۆحه که م! شیرین
به غه مزه ی، تاقه یه ک تیری له فره هاد و له خوسره و دا
وه ها مهستی ته ماشای چاوته «نالی» که نازانی
به بیداری ده بینیی، یا له نه شئه ی مهستی یو خهودا

((

جۆشش و تابه له نيو ديدەيى گريانمدا
چ تەنووړيکه له تەندووړه يى تۆفانمدا
شەبهه ي زولفى شەبهه گۆنه يه، رووگەردانى
به سەرى ئەو که به سەودا سەر و سامانمدا
شەرەر و تابش و بارش له دەمى رەعدى بهار
ئەسەرى سۆزى گريانه له ئەفغانمدا
تۆ که حۆريت، وەرە نيو جەننەتى ديدەم چ دەکەى
لەم دلەى پر شەرەر و سينه يى سۆزانمدا؟!
قيمەتى ماچى سەد کيسه يى ساغە و نيمه
غەيرى يە ک کيسه يى سەد پارە له گيرفانمدا
شيره يى جانە و تەم يا مەيه؟ چا بوو فەرمووى
عەکسى لەعلى لەبى مەرجانە له فنجانمدا
بەحسى سیرپى دەهەنى نوقتە به نوقتە بگەرپى
سەرى موويى نيه بى نوقتە له ديوانمدا
«نالى»، ئەو نوقتە کەوا بوو به نيشانەى چاوى
مەن له سەفحەى روخى ئەو دولبەرە نيشانم دا

((

گەر بېيە دەري، سەروى رهوانى له ئيره‌مدا
وهر نه‌ييه دەري، ئاهووى چيني له هه‌ره‌مدا
عيشقت له دل و ديدەيى پر ئەشک و ئەله‌مدا
گونجايىش و ته‌سکيني نييه، زۆره له که‌مدا
لافى دەمى تۆ، غونچه له دەميا بو، به (عمداً)
با خوستى برى، خستى، که مستيکى له دەم دا
دل موزمه‌حيلي ده‌رده وه‌کوو ديدە له نمدا
هه‌يران و په‌ريشانه وه‌کوو قه‌تره له يه‌مدا
«نالى» مه‌سه‌لى حالى له ئەشکه‌نجەيى غه‌مدا
وه‌ک ناله له نه‌يدا، وه‌کو ناله له قه‌له‌مدا

((

روخم رهنگینی رهنگی روومه تی رهنگینته، باز
قه دی سهروم کهمانینی قه دی شیرینته، باز
غریب و بیکهس و زار و فهقیری خانه دانی تۆ
جگهر سووتاو و مال ویرانی زولفی چینته، باز
(معارالله) که رهحمیکت به حالی زاری مندا بی
که ئاخر بهندهیی خاکی ده ری پیشینته، باز
ئه گهر خوینم ده پیری تۆ، ئه وه تیغ و ئه میش گهردن
ئه گهر بنیادی پهیمان، دهستی من دامینته، باز
له چوانم هه تاکه ی قه تره قه تره خوین ده که ی ئه ی دوست
کوا ئه م عهد و پهیمان و وه فا کابینته، باز
به «نالی» باوه رت نایی، خه یالت بیت و بیبینی
که چۆن مه شغوولی نه غمه ی گۆشه یی نالینته، باز

((

ئەحوەلى تەفرەقە نەزەر تەقويىيە تى سەبەب دەكا
عارىفى وەحدەت ئاشنا لەم قسەيە ئەدەب دەكا
بەندە ئەزەل بە خەتتى خۆى قابىلى قىسمە تى بوو
ئىستە بە ئىقتىزاي ەمەل جىگەيى خۆى تەلەب دەكا
دارى ئىراک و دارى ەيند ەردوو كە ەودە ئىسميان
ەمەدى سوننە تە ئەو ەم مەيلى ئەبوولەھەب دەكا
سەھم و نەسيى ئەسلىيە، بەحسى گياھ و گل نىيە
تووتنە خەرجى سووتنە، موودنە ماچى لەب دەكا
لەومەى زەمان دەكەى كە بوچ خوارىي راستىي دەوى؟!
غافلى دەستى راستى خۆت خزمە تى دەستى چەپ دەكا
تووتىي تۆ لە حيرسى دل داوى تەمەع دەكاتە مل
بولبولى من لە ەشقى گول تەغنيەوو تەرەب دەكا
«نالى» ەريفى كەس نىيە، ئىلف و ئىلفى كەس نىيە
بەيتى رەديفى كەس نىيە، ەرزە نويسە، گەپ دەكا

((

بولبولی تہبعم ئہوا دیسان سہنا خوانی دہ کا
نوکتہ سہنجی و، بہزلہ گوویی و، عہنبہر ئہفشانی دہ کا
ہہرکەسی ئیزہاری دانایی بکات و، مہقسەدی
خود پەسەندی بی، یەقین ئیزہاری نادانی دہ کا
خەرقە پۆشی کە ی دەپۆشی جەوہەری زاتی ئەمن؟
بیتە نیو، جیلوہی، بەزوشتی خۆی بە عوریانی دہ کا
زابیتە ی تہبعم سوارە، ئیددیعی شاهی ھەیە
موحتەشەم دیوانە، داوای تەختی خاقانی دہ کا
شاھیدی فیکرم کە بیتە جیلوہ گاہی دولبەری
شاھی خوسرەو رۆحی شیرینی بە قوربانی دہ کا
نووکە خامە ی من کە بیتە مەعنا ئارایی کەمال
خەت بە خەت ئیزہاری نەقشی سوورەتی (مانی) دہ کا
ئیسیتاە و قووەتی تہبعم، بە کوردیی و فارسی و
عارەبی، ئیزہاری چالاکی یو چەسپانی دہ کا
خاتریکی شوخ و خووش و بیغەم و جەمەم ھەبوو
ئیسە بۆ زولفی کەسی مەشقی پەریشانی دہ کا
ھودھودی دل ھەبسی بەلقیسی سەبای دیوہ، یەقین
خۆی کە دامین گیری شاھی ئاسەفی سانی دہ کا
ئەو کەسە تەحدیسی نیعمەت بی مورا و مەتلەبی
میسلی «نالی» ئیمتیسالی ئەمری یەزدانی دہ کا

((

تەبەئى شەككەربارى من، كوردىي ئەگەر ئىنشا دەكا
ئىمتىحانى خۆيە مەقسوودى، لە (عمدا) وا دەكا
يالە مەيدانى فەساحەتدا بە مىسلى شەه سەوار
بى تەئەممول بەو ھەموو نەوعە زوبانى رادەكا
كەس بە ئەلفازم نەئى خۆ كوردىيە خۆ كوردىيە
ھەر كەسى نادان نەبى خۆى تالىبى مەعنا دەكا
بىتە حوجرەم، پارچە پارچەى موسوودەم بکړئ بە رۆح
ھەرکەسى کووتال و پارچەى بى بەدەل سەودا دەكا
شيعرى خەلقى كەى دەگاتە شيعرى من بۆ نازكى
كەى لە دىققەتدا پەتەك دەعوا لەگەل ھەودا دەكا؟!

((

پیم ده لَین: مه حبووبه خیل و قیچه، مه یلی شهر ده کا
خیل و قیچه، یا ته رازووی نه ختی سهر ده کا؟!
خیل و قیچه، یا به غمزه بو نیشانه ی دل به چاو
مه یلی راست هاویتی موژگانی دل پهی کهر ده کا
چاوی هم پرنگی گولی، مهستی شهو و روژن مه دام
یه ک له نه شگوفته ی به نه فشه، یه ک له نه یلوفه پر ده کا
عه کسی چاوی تو له چاویدا به خواری تیده گهی
که چ نه زهر که ی فهرقی خوار و ژوور و، خیر و شهر ده کا؟!
ههر که سی نو قسانیی رووی باویتی سهر رووی ثاینه
شاهیدی هر چه نده (رای العین)ه، کی باوهر ده کا؟!
کاتبی خیر و شهر ی عوش شاقه، بو وه سل و فیراق
لوتف و قه هری ههر به جاری سهیری دوو ده فته ده کا
«نالی» نهو وه حشی غه زاله کهس نه بهر داوی نه کهوت
چونکه شاهینی دوو چاوی تیژه، دائیم سهر ده کا

((

چاوه كهت ئاگر له سینهی عاشقی میسکین ده کا
مهسته، مهیلی چهن كه بابیکی دلی خوینین ده کا
تالیبی لیوین و ئهلقهی زولفمان نیشان ده دا
راپهوی میسرین و ئه و روومان له مولکی چین ده کا
تا موعهییهن بی که زۆرن دهس گری یو دهس کوژی
فهرقی سهر، پهنجهی به خویناوی ههنا رهنگین ده کا
بی قسهی، غونچهی دهمت، کاتی ته به سسوم، رووبه پروو
ههتکی شوعلهی بهر و نهزمی دائیره ی پهروین ده کا
تیری موژگانت له سینه مده ده چی بو پیری دل
هیئده که چ ئایینه قهسدی خانه دانی دین ده کا
گول به دم بادی سه باوه پیکه نی، یه عنی وهره
تو له وه سلیم بو بهره، ئه و بویه بولبول شین ده کا
چاوی من به حری موحیتی تویه بو ده فعی گه زهند
لیت موعهییهن بی که «نالی» گول به دل په رژین ده کا

((

يا بدرُ علوّاً و قياءً و كمّالا
فالغلنُ مع الاللق الى فرعق كَ مالا
تا سونبولى زولفت له نيهالى قهدت ئالا
من دوودى ههناسهه گه ييبه عاليه مى بالا
ما عادلكَ البانُ، ولا اللينه لينا
ارعدلكَ البارىءُ حسناً و جمالا
من گريه، ئهتۆ خهنده به يه كدى دهفرۆشين
من لهعلى بهدهخشان و، ئهتۆ لوئلوئى لالا
بادقر، و اغقر كوكبه البدر بداراً
قد فقت سنا الشار، لا رقت زوالا
تورپهت وهكو توامارى شكسته و، سهري كولمت
بۆ نوورى سهودام بووهته شهمعى موتالا
ئهو چاوه غهزاله فهتهراتى سهر و ماله
ئهو نه رگسه كاله نهمنى هيشت و نه كالا
حوققهى فهله كول ئهتلهس و ئهستوونهيى زيپرين
بى بيكه به تاراي سهرو تركهى خهز و والّا
دنيا به فيداى قهددى بكه، دامهنى بگه
طوبى لقمن اختار على المالق مالا
«نالى» به ئوميدى زهفهري تهوقى تهليسمت
مارى سڤى زولفت له سهر و گهردى ئالا

((

حیرەت زەدە وا دیدە وە کوو حەلقەیی دەرما
بێ مایە نییە عاشیقی بێچارە، (بفرما)!
بێ، سەرووی رەوانم، کە لەبەر ئەشکی رەوانم
خەرقە بوووە تە غەرقە، کەوا سەوزە لە بەرما
ئەوی واعیزی بارید چییە هەروە ک هەرسە کێو
بەو وەعزە کە بایە هەمو، هاتووێی بەسەرما؟!
بۆ هەر کەسێ مەبزوولە تەریقیکی ئەمانەت
هەر عاشقی بێچارە لە رێی خەوف و خەتەر ما
دیدەم هەمو شۆراوە بە شۆراوی سوروشکم
لەم لەوحە نیگارینە نە عەین و نە ئەسەر ما
وا زەن مەبە روخسارەیی تۆ غائیبە قوربان
بنواڕە چلۆن نەقشە لەنیو دیدەیی تەرما
یا توربەتێ، یا غوربەتێ با رێ بشکینین
هەر مونتەزیرە «نالی» ئەگەر مرد و ئەگەر ما

((

جهناني وهك جينان كردم به ماوا
(ههبييه) ي (مالياوا) مالي ئاوا!
ههئالي بي نيكاحي حووري عينم
به جووتي نازيري شهرع و فهتاوا
زهفاههتگاهي پهردهي ئالي چاوم
موبارهك ههجله بي بو بووك و زاوا
سيداقى روونماوو، وهسلى شاهيد
له گهل شايي كه ران بي دهنگ و داوا
ويسالي بي كه م و كه يفي حوزووي
له «نالي» گهر دهپرسی، يه عني ئاوا

((

پەچەيى پەرچەميۆ، پرچى سيا
ھەر دەليى مانگە شەوۋە كولمى تيا
لادە دەسرۆكەيى ھەورى لە جەبين
دەر كەوئ شەمس و قەمەر، نوور و زيا
ليوى تۆ ئاوى بەقا، من خزر م
فەيزى تۆ رەحمەت و، من سەوزە گيا
فەرشى كەففى بەرى پيئە نەرگس
سەرى داخستووۋە ۋەك چاوى ھەيا
مەمخەرە ھاوييەيى ھەولى فيراق
دەستى من دامەنى تۆ رۆژى قيا
«گيل» ئەگەر توركى، «تعال» ئەر ەرەبى
«بى» ئەگەر كوردى، ئەگەر فورسى «بيا»!
سەرى فەرھادىم و دەندووكى قولنگ
دەستى مەجنوونم و، دامىنى چيا
خاترى زاھيدى خالى، خالى
نييە ، ئەلبەتتە، لە بىنيكى ريا
دوور لە تۆ ئيدى مەپرسە، قوربان
خالى «نالى» كە نە مرد و نە ژيا

((

ریشه‌کە‌ی پان و درێژە، بۆ‌ریا خزمەت دەکا
زاهیره هەرکەس بە توول و عەرزى ریشیدا ریا
گۆل بە دەم بادى سەباوہ پیکەنى، بولبول فریى
یەعنى عاشق لازمە دوور بێ لە یارى بیوہفا
عاشقى سونعى حەقم، قوربانى رەنگى قودرەتم
چاوى ماویى، خالى شین، کولمى سپى زولفى سیا
سەرگرانە قافلە سالارى رێى چین و خەتا
چونکە بارى عەنبەر و میسکە لە زولفەینى دو تا
حەلقە حەلقە زولفى سەر قوببەى هەياسەى کەوتووہ
مەحرەمى سیرپرە، بەلێ گەنجووورى گەنجە ئەژدەها
سۆفى مەستووورى رووت و موفلیسى خستە تەمەع
سەیرى خالى بێ حیساب و ماچى لەعلى بێ بەها
زاهیر و باتین، لەسەر لەوحى حەقیقەت یا مەجاز
ئاشناى سیرپرە قەلەم بێ، غەیرى «نالى» کەس نەما

((

زولفه‌یینی به خەم مار و به حەلقەن وه‌کو عەقرەب
شیعەری لەف و نەشرن، چ موشەووەش، چ مورەتتەب
جی‌ی دەم دەمە، جی‌ی لەب لەبە، ساقی وەرە ئیمشەب
هەم ماچی دەمادەم بدە، هەم جامی لەبالەب
بەو شەه‌دی کەلامەت کە بە ئیشرابی لەتافەت
لەزەت دەگەیی‌نی بە دڵ و زی‌ه‌نی موخاتەب
و‌ه‌ک سو‌فی‌ی سافی مەبە ئالوودە بە دنیا
بی‌ه‌وودە مو‌کە‌ددەر مە‌کە‌سەر چاو‌ه‌یی مە‌شرەب
عاشق هەو‌ه‌سی مە‌یکە‌دەو‌و عیلمی بە‌سیتە
عاق‌ل تە‌لە‌بی مە‌درە‌سە‌و‌و جە‌ه‌لی مورە‌ک‌کە‌ب
قاروونە فە‌لە‌ک، مو‌ستە‌ح‌قی گرتن و خە‌س‌فە
زیو و زە‌پ‌ری شە‌مس و قە‌مەرە، دیر‌ه‌می کە‌و‌کە‌ب
قە‌ل‌لابی جی‌ه‌ان نە‌ق‌دی عە‌یار‌ی نییە قور‌بان
«نالی» مە‌ح‌ه‌کی هیم‌مە‌تی کردوویە موحەر‌رەب

((

ماتەم، وەكو زولفەینی سییە، گرتی سەراپات
پۆشی لە روخت تەعبییەیی بەیدەق و شامات
تاقانە یەتیمی خەلەفی ئاخری نیشان
تۆ خۆش بی، سەدەف بوو بە فیدات، دوور بی لە ئافات
بۆ فەوتی سەدەف حەیفە برێژی دورەری ئەشک
زایع مەكە دور دانە بە غارات و خەسارات
دیدەت وەكو گۆل سوورە، پری شەبنمی ئەشكە؟
یا لالەیی پر ژالە یە دوو نەرگسی شەهلات؟
بۆ گریەیی تۆ رەنگە منیش هیندە بگرییم
گەوهەر برژینین بە بۆلندی قەد و بالات
لاکین ئەمە دونیایە، گەهی سوورە، گەهی شین
لایسالُ مَن عاش، و مَن مات، و مَن فات؟!
بەس گریە بکە بۆ پدەر و بابی حیجابت
بی بابیی تۆ مووریسە بۆ وەسل و مولاقات
بی بابیی تۆ بۆ من و تۆ بابی فوتوووحە
بی بابیی تۆ خواستەیی من بوو، بە ئاوات
بی بابی مורادی من و تۆ بوو بە تەمەننا
بی بابی دوغایی من و تۆ بوو بە موناجات
ئەو بابە کە فەتح و زەفەری قەلەییە قەلعی
با قەلعی بکا زەلەلەیی هازیمی لەزرات
ئەو پیری خەرەف، ئافەتی مەردییو سەفا بوو
تۆ شوخ و جوان، دوور بی لە ئافات و خەرافات

ئەو فەوت و وفاتە سەبەبی عەھد و وفاتە
چوو ساعیقەیی بەردی عەجووز و، گول و مول ھات
گول تاجی لەسەر نا و، چەمەن مەخمەلی پۆشی
ھات مۆژدە کە خەلەت گەییە بەر، بە موباهات
ھات زەمزمەیی بولبول و ئاوازەیی قومی
ھات بادی سەبا، دەچن عەرعر و بانات
نەجم و شەجەر و نەرگس و ئەنوارى شکوفە
جیلووی چەمەن، یەعنی زەمین بوو بە سەماوات
ماوەردە لەسەر خەرمەنی گول عەترفشانە -
یا ئاوی حەیاتە: عەرەقی وردی موحەییات؟!
گولشەن وەکو بەزمیکە کە ئاحادی ھەزاری
بۆ تاقە گولیکى گەییە روتبەیی میئات
تۆ باقییەیی ساقییەیی سەحنی چەمەن بە
مەیدان ھەمو مەى دانە بە کاسات و بە تاسات
«نالی» یەک و ئەو کەس کە تەمامی غەزەلی بیست
مەعلوومی بوو زۆر و کەمی خاریقی عادات

((

چاوت له برؤ، يه عني له ژير تاقى نه زارەت
بيپه رده عه يان ديتە ته كه للوم به ئيشارەت
شايسته يى شان، لايقي مل تورپه يى تويه
نه ك تورپه يى شاهه نشه هى يو ته وقى وه زارەت
سهر خاتيمه يى حوسنى عيادەت كه نه هاتى
بارى بگه ره فاتيجه وو ده ئبى زيارەت
كى ده ستي ده گاته بهى و نارى نه گه يشتووت
لهو ته خته كه وا ساحيى مؤرن به سه دارەت
ده سرؤ كه يى هه وريى چ حيجابى كه كه تيدا
شمسُ فلك الحسن انارتُ فتوالت
هه رچه نده گوناھى دهمه كه ت باره له سهر ليو
حه ددى چييه «نالى» كه بلئ ماچه كه فارەت؟!

((

مه که ئیخلافي نهو وه عدهی که فهرمووت
ده خيلت بم! که خانهی سه بره کهم سووت
له رووت و قووتی وه ک من روو مه پۆشه
که وه سلّی تۆیه قووتی عاشقی رووت
موژهت قوللابيه هم تير و هم شیر
برۆت میحرابییه هم تاق و هم جووت
له سندووقی پری سینه م بترسه
که ئاگر بهر بداته تهخت و تابووت
له بهر خهندهی له بی له علی ئه تۆ بوو
که واه شه ککه ده باریی، گول ده پشکووت
ده کهی نه خچیری سه د دل هه به تیری
ئیا لهی هه به مینی ده ست و بازووت
چ شیرینه خو تووتی ده وری لیوت
به لی مه علومه خو شه خه تتی یا قووت
هه «نالی»! به لکو بیکیشی به نالین
بناله، دامه نیشه مات و مه بهووت

((

ئەى سەروى بولەند قەدد و، برۆ تاق و، مەمك جووت
كى دەستى دەگاتە بەى و نارى نەگەشتووت
دەم ھەمدەمى غونچىكە نەپشكووتوو ھىشتا
با كەشفى نەكرد بەرگى عەترپۆشى گولۋى رووت
گرىانى من و خەندەيى تۆ ئىستە دەشوبھى
بەو مەوسىمى بارانە كەوا خونچە دەپشكووت
خەخالى قەدم، ۋەك خەمى زولفەينى سەراپات
پشتانى قەدت بىت و، فىدائى بازنى بازووت
خالى نىيە «نالى»! دلەكەت ساتى لە ھىجران
تا تارى وجوودت نەپسىنى مەلەكول مووت

((

عومری بیّ حاسلی من چوو به عه بهس!
ئمه کم هه رچی هه بوو چوو، به عه بهس!
میهری بیّ میهری روخت گیراوه
له منی سایه سیفەت چوو به عه بهس!
قه سدی یاریتە له کن به زمی ره قیب
یاری من! خۆت مه که به دخوو به عه بهس!
خانهیی دلّ که خه رابه، چ بلّیم -
به خه یالت ؛ که: بفه رموو، به عه بهس!
«نالی»! ئه و غونچه ده مه بیزاره؛
مه که ماچی ده می ئه رجوو، به عه بهس!

((

عیشقت، که مه جازیی بی، خواهیش مه که ئیلا کچ!
شیرین کچ و، له یلا کچ و، سه لما کچ و، عه زرا کچ
فه رقی کوپ و کچ روژن، وه ک فه رقی مه و میهره
ئه مه فه رقی شه و روژه، وه ک فه رقه له کوپ تا کچ
مه مه له مه هی ساده: یه عنی له قه مهر لاده
هم شه مس و سوره ییا کچ، هم زوهره یی زه هرا کچ
بی بی نه گوئی ژاله، هم بی بهره، هم تاله
قه د سه رو و سنه و بهر کچ، چاو نی رگی شه هلا کچ
کوپ وه ک گوئی گوژاره، ئه ممما سه مه ری خاره
وه ک ههنگی چزووداره، ههنگوینی موسه ففا کچ
کچ په رچه می چین چینه، دوو مه مکی له سه ر سینه
وه ک شانه یی ههنگوینه، بو له زه تی دنیا کچ
جه زلی سه مه ر و سایه، بو سه و له تی ئه عدا کوپ
نه خلی سه مه ر و مایه، بو ده و له تی دنیا کچ
کوپ زیبی ده بو ستانه، کچ شه معی شه بو ستانه
بو به زمی ته ماشا کوپ، بو خه لوه تی ته نها کچ
موو سونبولی ئاشوفته، دوپ دانه یی ناسوفته
دهم غونچه یی نه شگوفته، تی فکره کوپه یا کچ!
کوپ ئایینه یی حوسنی، تا وه ک کچه، مه نزووره
گرتی که غوباری موو، چینی کوپ و مینا کچ
کوپ تازه وو و ته پ، مادام ساده وه کو خوشکی بی
ئه ممما که روا سه بزه، دیبا کوپ و، زیبا کچ

بۇ شەربەتى شيرىنى فىنجانە لەسەر سىنى
مەم توحفەيى توففاحى، شەم عەنبەرى بۇيا كىچ
ھەم گولبەنى بى خارى، ھەم مەزرەنى ئەزھارى
ھەم مەخزەنى ئەسرارى، ئىسبەتى مەزايى كىچ
جەننەت پرى وىلدانە، خادىم ھەمۇ غىلمانە
خانم كە تىدا حۇرىن، يەكسەر ھەمۇ ھەسنا كىچ
گەر ئەشرەف و مەحبۇوبە، يوسىف كورى يەققوبە
كىچ بوو بە خرىدارى، يەنى كە زولەيخا كىچ
سىددىق و عەزىز ھەروەك يوسىف كە نەبى بوو كور
سىددىقەيى مەسۇومە، وەك داكى مەسىحا كىچ
بابىكى ھەيە دونيا بۇ عەشقى مەجازىي، بەس
«ئالى»! چىيە ئەو بابە! ئادەم كور و ھەووا كىچ

((

ساقی! وەرە رهنګین که به پهنجه له بی ئه قداح
به م راحه له سهر راحه، ده لاین: راحه تی ئه رواح
به م کاسه له سهر پهنجه ده لاین: نووری عه لا نوور
ره خشانه له میشکاتی قه ده حدا وه کو میسباح
قه تریکه له به حری که رهم و ره حمه تی فه تتاح
نه ک عاره قی که رمی عینه ب و شهر به تی توففاح
به و ده سته که وا مهره مه به ئه م دلی خه سته
به و پهنجه که به بابی گوشایش ئه وه میفتاح
به و ده ننی فوراته که ده کا په ششه به عه نقا
نه ک له و خومی نیله که ده کا باخه به تیمساح
پر که قه ده حی پر فهره حی بی ته ره ح و غه م
ناوق لنی، و نادق منی و غازق لنی بالافراح
له م گهر دشی مینایه که وا ده وره، نه جه وره
ساقی که رهمی سایقه، «نالی»! مه که ئیلحاح

((

ابروان تو تبیان دل افکارانند
هر دو پیوسته ازان بر سر بیمارانند
گنج رخسار تو دیدن نبود زهره مرا
که ززلف تو برو خفته سیه مارانند
ما هزاران، زغمت خسته و ناکام، ولی -
کامیاب از گل روی تو خس و خارانند
بر سر کوی خود از گریه مکن منع مرا!
زانکه گل‌های چمن منتظر بارانند
نرگسان تو که خواب همه عالم بردند
خفتگانند، ولی رهزن بیدارانند
«نالیا!» ار چه سگانش همه شب نالانند
که نه ان شیفتگان نیز، جگر خوارانند

((

ئىلتىقاي پۇلا و ئاسن ھەر نيزاعه و گير و دار
جهمعى ماء و نار و، زەند و زەندەوو، مەرخ و عەفار
ئەم لەسەر تەعزيم و گەورە گرتنى ئەو بى قوسوور
ئەو لەسەر تەحقير و تەخفيف و شکستى زارى مار
ئەم بچى، ئەو دادەنیشى، دەم وە کو گول خەندەران
ئەم دەبى ھەستى، کە ئەو بى، چاویەک و قەترە ھەزار
ئەم بە چاوی دورپ و بە سەر لەعلى، ھەدییه بۆ دەبا
ئەو بە تف دەیکا بە میزابی شکستەى ئابشار
نەزمى «نالى» میسلى ئا و ئاوینە رەنگى نییە
دوو روو ھەسیری خاتر: یەک خەفی و یەک ئاشکار

((

قوربانى تۆزى ريگاتم، ئەي بادى خۆش مروور!
ئەي پەيكى شارەزا بە ھەموو شارى - شارەزوور!
ئەي لوتفەكەت خەفيو ھەوا خواھ و ھەمدەمە!
وہى سروەكەت بەشارەتى سەر گۆشەيى حوزوور!
ئەي ھەم ميزاجى ئەشكى تەر و گەرمى عاشقان!
توفانى ديدەوو شەرەرى قەلبى وەك تەنوور!
گاھى دەبى بە رەوح و دەكەي باوەشینی دل؛
گاھى دەبى بە دەم، دەدەمینی، دەمی غوروور
مەحوى قەبوولی خاترى عاتر شەمىمتە
گەردى شىمال و گيژی جەنووب و كزەي دەبوور
سووتا رەواقى خانەيى سەبرم، دل و دەروون -
نەپماوہ غەيرى گۆشەيى، زىكرىكى يا سەبوور
ھەم ھەم عەنانى ئاھم و، ھەم ھەم رىكابى ئەشك
رەحمى بەم ئاھ و ئەشكە بكە! ھەستە بى قوسوور!
وہك ئاھەكەم دەوان بە! ھەتا خاكى كۆيى يار
وہك ئەشكەكەم رەوان بە! ھەتا ئاوى (شيوہسوور)
بەو ئاوہ خۆت بشۆ، لە كودووراتى سەرزەمىن
شاد بن بە وەسلى يەكدى؛ كە تۆي تاهير، ئەو تەھوور
ئەمجا مەوہستە تا دەگەيىھ عەينى (سەرچنار)
ئاويكە پر لە نار و چنار و گول و چنوور
چەشميكە ميسلى خۆر كە لە سەد جى، بە روژنى
فەورانى، نوورى سافە لەسەر بەردى وەك بلوور

يا عەكسى ئاسمانە لە ئاوينەدا كەوا -
ئەستىرەكانى رابكشىن وەك شەھابى نوور
يا چەشمەسارى خاترى پېر فەيزى عارىفە
يەنبووعى نوورە دابىرژىنى لە كىيوى توور
دەموت دوو چاوى خۆمە، ئەگەر (بە كرەجۆ)بى ئەشك
نەبوايە تىژ و بى سەمەر و گەرم و سوپر و سوور
داخلى نەبى بە عەنبەرى سارايى (خاك و خۆل)
ھەتا نەكەى بە خاكى (سولەيمانى) يا عوبوور
يەعنى رىيازى رەوزە، كەتپىدا بە چەن دەمى
موشكىن دەبى بە كاكۆلى غىلمان و زولفى خوور
خاكى مىزاجى عەنبەر و، دارى رەواجى عوود
بەردى خەراجى گەوھەر و، جۇبارى عەينى نوور
شامى ھەموو نەھار و، فوسوولى ھەموو بەھار
تۆزى ھەموو عەبىر و، بو خارى ھەموو بو خوور
شارىكە عەدل و گەرمە، لە جىگىكە خۆش و نەرم
بۆ دەفعى چاوەزارە دەلەين: شارى شارەزوور
ئەھلىكى وای ھەيە كە، ھەموو ئەھلى دانشن
ھەم نازىمى عوقوودن و ھەم نازىرى ئوموور
سەيرى بکە لە بەرد و لە دارى مەحەللەكان
دەورى بدە بە پرسش و تەفتيش و خوار و ژوور
داخۆ دەروونى شەق نەبوو؟ (پەردى سەرشەقام)
پىر و فوتادە تەن نەبوو؟ (دارى پىرمەسوور)
ئىستەش بە بەرگ و بارە عەلەم دارى (شىخ ھەباس)؟!

يا بى نهواوو بهرگه گهرواه به شهخسى عوور؟!
ئايا به جهمع و دائيرهيه دهورى (كانى با)?!
ياخو بووه به تفرقهيه شورش و نوشوور?!
(سهران) نهزيرى گونبهدى كهيوانه سهبز و ساف?!
ياخو بووه به دائيرهيه نهنجومى قوبوور?!
ئىستهش مهكانى ئاسكهيه (كانى ئاسكان)?!
ياخو بووه به مهلهبهيه گورگ و لوورهلوور?
ئىستهش سوروшки عيشقى ههيه (شيوى ئاودار)?!
ياخو بووه به سؤفیی و شكى له حهق به دوور?
داخو دهروونی سافه، گورهی ماوه (تانههرو)?!
ياخو ئهسیری خاكه به لیلى دهكا عوبور?
سهیریکی خوش له چیمهنی ناو (خانهقا) بکه!
ئايا رهبعی ئاهووه، يا چایری ستوور?
سهبزه له دهوری گول تهپه، وهك خهتتی روویی یار?!
يا پووشی وشك و زووره، وهكوو ریشی (کاکه سوور)?
قهلبی مونهووهره له ههیبانی نازهنین?!
يا وهك سهقهر، پره له رهقیبانی لهندههوور?
دهس به ندیانه دین و دهچن، سهرو و نارهوهن?!
يا ههلقهیان ه سؤفیی ملخوار و مهندهبوور?
مهیلی بکه له سهبزه درهختانی مهدرهسه!
ئهوراقیان موقهددیمهیی شینه یا نه سوور?
ههوزی پری، كه ناییبی دیدهی منه لهوی -
لیلاوی دانههاتووه، وهك سهیلی (شيوهسوور)?

ئىستەش كەنارى ھەوشەكە، جىيى باز و كەوشەكە؟
ياريى تيايە؟ يا بووئە مەعرەزى نوقوور؟
چاوى بخە لە سەبزەو و، سىرابی دائىرە!
جىي جىلوەگاھى چاوەكەمە نەرمە يا نە زوور!
تو خوا فەزايى دەشتى فەقیکان ئەمىستەكەش -
مەحشەر مىسالە، يا بووئە (چۆلى سەلم و توور)؟
واسیل بکە عەبیری سەلامم بە حوجرەكەم!
چى ماو، چى نەماو، لە ھەيوان و تاق و ژوور؟
ئەو غارى يارە ئىستە، پى ئەغيارە، يا نە خۆ -
ھەر غارى يارە، يا بووئە غارى مار و موور؟
زارم وەكو ھىلال و نەحیفم وەكو خەيال
ئایا دەكەومە زار و بە دلدا دەكەم خوتوور؟!
لەم شەرحى دەردى غوربەتە، لەم سۆزى ھىجرەتە
دل رەنگە بى بە ئاو و بە چاوا بکا غوبوور
ئایا مەقامى روخسەتە، لەم بەینە بىمەو؟!
يا مەسلەحەت تەوھققوفە تا يەومى نەفخى سوور؟!
حالى بکە بە خوفیە: كە ئەى يارى سەنگ دل!
«نالى» لە شەوقى تۆيە دەنیرى سەلامى دوور...

((

سەيلى ھىجرت، بەردى بىچىنەي لە رەگ ھىنامەدەر
بارى فيكرت، قەددى راستى تىشكاندم وەك فەنەر
شیری ئەبرۆت، تیری غەمزەت، وا لەجەرگم کارییه
دیت لە تۆفانى دوو چاوم، لەت لەتى خوینی جگەر
چاو و دل شەپیانە، نازانم خەتای کامیانە! خۆ -
تا بە دارى كەم، دەرى كەم، بىخەمە شین و چەمەر
نوورى چاوم! چاوە كەم بى نوورە بى تۆ، زەرپەرى -
خاكى دەرگاكەت بىژم، بىكەمە كوحلى بەسەر
دل موشەبەك بوو لەبەر ئیشان و نیشانى موژەت
ئیشى چاو بو، بۆیە ھىند گریام و خوینی كەوتە سەر
لەت لەت و كون كون بوو دل، وا لە شەوقى شیرەكەت
رۆحە كەم دیت و دەچى، داخۆ لە كامیان دیتە دەر؟
ھەرچى مەحبووبەم دەبینى، وا تەحەییور دەیگرى -
سوین دەخوا بە خوا، دەلى: «بالله ما ھرا بشر»
چەندە خۆشە، دابنیشین، دووبەدوو ئەمن و گولم
داكەوئتن موددەعى لەو خوارە ھەروەك دەستى كەر
رۆژپەرستى رووتە «نالى»؛ بۆیە دائىم وەك غولام -
زەرد و گەردن كەچ لە دەرگات، حازرە دەستە و نەزەر

((

شهووی به هاری جوانی خهوی بوو، پر ته شویر
له فه جری پایزی پیری به یانی دا تعبیر
چ شهو، چ روژ؟ وه ها کورتی له هو و له عب و میزاح
که هه ردو وه ک یه که چوون به نه غمه یی بهم و زیر
ئه سهف دریژی، شهو و روژی ئه و شهو و روژه م
قوسووریان بووه توولی نه دامه تی ته قسیر
سه وادی تورپه یی ئه و ئیشتیباهی سه هووی جوان
به یازی غورپه یی ئه م ئینتیباهی سوجه یی پیر
وه کو نه هاری به هاری دریژ و پایزی کورت
ئه مه ل گه لیک و ته ویل و عه مه ل که میک و قه سیر
غوباری ئه و شهو و روژه ن ردینی ماش و برنج
که تی که لن شه به هی سوبح و شام و شیر و قیر
سپی نه زیره هه موو له سپرپی (وَجْه) له سه ر
مونه ووهره، له ته ره ف نووره وه بووه به نه زیر
مرووری نه کسه که عه کسی قه مه ر ده کا به ره مه ق
زوبوولی نیکسه ده گیرپی که عه کسی ریش به شیر
ده لیلی روژنه بو به ده و عه ود و کورتیی عومر
ته نی هیلال که به ته له عه ت جوان، به خه له عه ت پیر
له شه رحی هه یئه تی مه تنی به دهن که هه ر جوژئی -
سه قیمه، عاجزه ته سحیح و رابیتی ته دبیر
تیدا حه دیسی حه داسه ت زه عیف و مه تروو که
که قه تعه سیححه ئی ئیسنادی عه نه نی ته قریر

چ مشت و په نجه؟ وه کوو مشتی شانه رهق که ده لئی
له شانیدا نه بووه دهست و بردی کوشت و گیر
چ قهه که وانی؟ وه کوو پی شکاو و ئو فتاده
که بازی سی قهده می قهت نه داوه وه ک په پری تیر
له نه حو و سهر فی ئه داتی مه پرسه ئه ی مو عریب!
که ره فع و نه سب و جه ر و جه زمه ئاله تی ته قریر
وه ها سه قیم و موجه زرا عه وامیلی ئه جزا
که ئاله تی عه مه لی نه حوی مه حوی سه حوی زه میر
حور ووفی جه ر په تی یاندا نه ماوه ئاوی عه مه ل
هه موو مو عه للهق و مولغایی عامیلی ته قدیر
به غه یری (عهن) که له بو نه زع و عه زلی زه نبووره
که ژاری ماری نه چی ژئی عوسه یله یی هه نجیر
خور ووجی (با) له لوسوق و (عهلا) له ئیستی عالا
دو خوولی عه تبه یی (عهن) فاسیله له تیری جه فیر
ئه لیف نه کیره وو بیگانه، نایه ته ته عریف
عه له م مو شابیهی غه یر و مولازی می ته نکیر

((

تیر ناز نگه‌هک هر دله نیجه یری وار
عاشقک پاینه زولفک گیبی یوزیک سری وار
اول مهی زهره جبین وی بناگوشنه چوق
نامور سبعة سیاره گیبی مشتری وار
بزم می در، ندما جمع، قدح گرد شده
سوفی‌نک ورد و دعای سحريله یری وار
عکس زولفک قدحی دیده‌ی گریانمده
نشئه‌ی سنبل ترّ، شیوه‌ی نیلوفری وار
ناودان قلم «نالی» فساحتده همان
نشئه‌ی اب بقا، زمزمه کوسری وار

((

خاو و بيخاوى دو زولفى خاوم ئەز
چاوه چاوى يەك غەزالە چاوم ئەز
گەر نىيە ئاور لە سىنەمدا بە تاو
بۆچ لەبەر قولقوڵ غەرىقى ئاوم ئەز؟
نارى سىنەم گەر نەبى، غەرقم ئەمن
ئاوى چاوم گەر نەبى، سووتاوم ئەز
غەيرى زولفى تۆ كە رشتەى عومرمە
دەس لە (مافىها)ى زەمان بىريام ئەز
تازە ئەبرۆت وسمە كيشاوه بە ناز
دل لەتى شمشىرى تازەساوم ئەز
ئەى رەفيقان! سوحبەتى «نالى» مەكەن
بۆچ؟ كە من لەورا وهكوو بەدناوم ئەز

((

هه ی که ریکم بوو، چ پهیکه ر؟ ته ی که ری هه وراز و لیژ
سینه پان و، مووچه کورت و، شانه بهرز و، گوئ دریژ
بن زک و جه بهت سپی، کلک ئیستر و دامهن سیا
یه ککه تاز و، سی بر و، دوو باد و، سهش دانگ ودریژ
که لله وه ک جه پرده ی شهرابی پر نیشات و ته پر دهماغ
شیری نه پر، ئاهووی به پر، گورگی سهفه ر، قه مچی نه چیژ
مل عه له م، شیرین قه له م، ئاهوو شکم، مه یموون قه ده م
سم خر و کللک ئیستر و، مه نزل بر، و عاره ق نه پرژ
زه پر و زه پر اقی وه کوو خاکستر، ئه م ما بی غوبار
به پر و به پر اقی وه کوو پیروژه، لاکین بی کرژ
سم وه کوو یه شم و له په شم و توو کی پیدا سه رنکوون
چاو وه کوو بیجاده یا دوو شه و چراغی شوعله ریژ
گویدریژ بار و کورتان بهرز و، پالانی بهزین
چوست و وریاتر له گوئ کورتانی پالانی و گیژ
قانیعی بابی رهزا و رازی به پووش و درک و دال
سالیکی سه بر و تهحه ممول، بورده بار و هیچ نه ویژ
عاقلی بوو ناوی کهر بو، قاتیعی ریگه ی سهفه ر
خوش سلووک تر بوو له سه د ویلداشی هه رزه و گیژ و ویژ

(سائىم الدھر)ى بە رۆژ، ئەمما بەرپۇژووى بىي نىيەت
(قائىم الليل)ى سلووک، ئەمما سلووکى بىي نوپۇز
چەندە پىم خۇش بوو زوبانى ھالى دەيوت «ئالپا»
ھەردو ھەيوانىن، ئەتۇ گوى كورت و ئەمنىش گوى دريژ

((

كە تۆ ھاتى لە نەومىدىي نەما باس
لە ھىجر و ئىنتىزار ئىدىي نەما باس
لە سايەى زولفى تۆۋە شەو درېژە
لە سوبج و نوورى خورشىدىي نەما باس
فەلەك تۆى دا كە ئەمشەو رۆژمان بووى
لە رەجمى نەجمى ناھىدىي نەما باس
حەۋادىس جام و، دەوران بوو بە ساقى
لە بەزمى جامى جەمشىدىي نەما باس
شوكر جەمعييەتتىكى بى نىزاعە
لە شەرى موددەعى و كەيدى نەما باس
رەقىب و موددەعى ھەردوو لە خەۋدان
ھەتا چەن ساعەتتىكى دىي نەما باس
سەماعە، گەردشى عىشقە، حەقىقەت
لە سۆفى و رەقسى تەقلىدىي نەما باس
لە سايەى قەددى مەوزوون و دوو زولفى
لە «نالى» و شىعر و تەسۋىدى نەما باس

((

له كن ٺه و جهوهه ره فهرده، له هه يوولا نيهه باس
له حيكهم پهروهه ري «بووعه لي سينا» نيهه باس
سوڤيان هاتنه مه جليس وهه قى ديدنه بشون
له كن ٺه و ديميهه وشكانه له دهه ر يا نيهه باس
به زمي رهندانه ٺه مه، مه له به به يي وهه عز نيهه
له به د و نيكي و قه لابي يي دونيا نيهه باس
ٺه مه جي ره مز و ئيشاراتي دهروونه، له گهرووي -
تهنگي پر غه ر غه ر يي واعيزي غه ر ټا نيهه باس
به سه راويزه يي چاوينه يي كه لله ي سه ريان
له كه ي و قه ي سه ر و ٺه سه كه نده ر و دارا نيهه باس
جي زوبان گرتن و دل روشني و سووتانه
موخته دا شه مه كه خاموش نيهه، ٺه مه نيهه باس
هه زه ته ي هه يبه ته، نه كه غه يبه ته و ره يبه ته «نالي»
ٺه للا ٺه للا، چ هوزووريكه كه (ٺه سلا) نيهه باس

((

سابوونی که ففی پییه که فی زاری چاپلووس
خاسیییه تی ره ققی هه یه نه رمی زوبانی لووس
ئه ی دل! خه راجی حاسلی زولمانی به حر و بهر
میراتی ئیعتیباره له فورزه ندی فیهله قووس
بونانی کییر و سهر که شییه تاقی کیسره ویی
دانانی زولم و روورشییه ته ختی ئابنووس
بنواره بوونی ئه وو هلت و چوونی ئاخرت:
هاتی چ رووت و قووت و، هه لاتی چ لووس و پووس
گهر فهرپر و تاج و زینه ت و شه و که ت وه فای ده بوو
بی دهردی سهر ده مانه وه بو تاوس و خه رووس
گهر ئاب و تابی جه ننه تی و دۆزه خیت ده وی
بنواره نیو چه واننی به شووش و برۆی عه بووس
بو مه شقی عیشقی زولفی نیگار و نیگارشی
«نالی» له خامه دا بووه ته شاهی تورپرهنووس

((

مووی سپی کردم به شوشتن ئاوی عهینی شۆره شهت
شۆره شهت یه عنی که تییدا خود به خود قه ل بوو به بهت
هه لگرا، وه ک مؤمی کافووری به شهودا، موو به موو
دا سیاھی روو بخوینم نوقته نوقته، خهت به خهت
من ده لیم شهو بوو به رۆژ، نه فسم ده لی رۆژ بوو به شهو
ئهو موسیبه، چونکه چاوی پی سپی بوو، من غه لهت
ره غه نی دیدهم رژایه سهر کیتابی خهتتی خۆم
چاو له ئیشی ئه و سپی، نووریش به سهر ئه ودا سه قهت
سهر د و گهرمی ئاهه کهم سه وزه ی گیای کردم به پووش
پایزی روو، بوو به بوردی سوور و زهردی موخته لهت
وه جهه کهم ئیسمی به یاز، ئه م ما وه ره ق زهر د و سیاه
با موخته تهت بی به کافووری که شیده ی خۆش نه مهت
چونکه له وحی رووسییه ، رووزهردی بی ته زینییه
خوینی چاوم جه دوه لی بی، قه تره کانیشی نوقهت
نه قشی دوو مووی، به دوو رووی، ده بیته عه بیی شه یب
ئاینه ی روو پاکیه، رووناکییه نوور و شه مهت
یا گه دایکه غه نی، یا پادشاهی که فه قیر
له م دووه خالی نییه «نالی» له رووی هه ددی وه سهت

((

قوربان مەھالە پىڭكەۋە بن سەبر و ئىشتىاق
خارىچ لە نەسسى ئايەيە تەكلىفى (لايتاق)
مەعنایى نوور و زولف و نەشرى حەيات و مەوت -
بوو، روو زولف و روژى ويسال و شەوى فىراق
ئىزھارى ئىددىيەيى تەسەببۇر لە ۋەسلى تۆ
يا مەكرە، يا دەسسىسەيە، يا كىزبە، يا نىفاق
بۆ تۆ كە بىكر و تازە، ۋەكوو حۆرىي جەننەتى
قەيدى چىيە عەجووزەيى دونيا بدەم تەلاق
شىرىنىي و، لە تالىي و ترشى عىتابى رووت
خالت لەسەر جەيىن بوو تە دانەيى سماق
سۆفى لە فەقر و فاقە، ۋەكوو فاقە، فاقى دا
تەسبىحى دام و دانەيە، ريشى دو فاقى فاق
ئەى مېھرى مېھرەبان ۋەرە سەر بامى بامىداد
دا مەھرووان بىن بە ھىلالى شەوى مىحاق
«ئالى» كە سەدرى مەسنەدى تەمكىنى تەكيە بوو
بۆ تۆ بوو بە دەر بەدەرى كوۋچەۋو سوقاق

((

چييه گواره گوناھي، وا به نهستهق
به گوي ههلتاوهسيوه، سهر موعهاللهق؟!
دهخيلت بم نهخيلي يا روتابي
وهها شيرين و، سينه نهرم و، دل رهق
سهراپاي گرتووي زولف، بويه بوويي -
موقهبيهد، ههم موخهلهل، ههم موتهووهق
له پيت ئالاهه ههلقه ماري گيسووت
عهجايبه حهبي بي جان قهيدى موتهلهق
كه ليلا و سوور و كول بوو چاوي تيژت
ئهوهنده پيي دهريژيي خويني ناحهق
شوكر «نالي» سهرى خهسمت وهكو گو
به خواريي، نهك به ياريي، كهوته بهر شهق

((

ئەي شۆخى بىي نياز و گران ناز و غەمزە سووک
تيرى موژەت نيشانەيى دال کون دەکا به نووک
کوشتهى نىگاھى ديدەتە، گەر مەست، ئەگەر خەراب
بەستەي کەمەندى زولفەتە، گەر شىخ، ئەگەر سولووک
نەقدى دلي کە رائيجى سەودايى تۆ نەبي
مەغشوش و کەم عەيارەوو هەم قەلب و هەم چرووک
سۆفى! وەرە ئەسەيرى زوھووراتى باغ و راغ
لايى هەموو شکۆفەوو، لايى هەموو گوڵووک
دەستى چنارى رووت و، سەرى شاخ و، لىوى گول
رازانەو بە خەلەتەي دىباوو و بەرگ و نووک
دەس بەنديانە دىن و دەچن سەرو و نارەوہن
ساحىب کولاه و سايەوو بەرگن وەکوو مولووک
کانى دەزىن بە ئاو و، درەخت ئاوسن بە با
شايى بەھارە، بولبولە داماد و غونچە بووک
وہک چاوى وشکە سۆفییە کانى لە دار و بەرد -
دەردىن بە سەد تەرەننوم و گریان و نووکەنووک

راییل و تار و، پۆیی کولووی بهفره، ئابشار
با - بایدهدات و ماسی پیدای دی وه ک مه کووک
شه بنم که نه زم و نه سره له ئه وراقی غونچه دا
گويا بووه به زار و زوبان و ددان و پووک
«نالی» عه جهب به قووه تی حیکمهت ئه دا ده کا
مه عنایی زۆر و گه وره به له فزی که م و بچووک

((

به هاوین جهسته خهستهی دهردی گهرمام
به زستان دل شکستهی بهردی سهرمم
له هیلانهی زهمیندا وهک شتور مورغ
منی قودس ئاشیان بی بال و بهر مام
له قوربی (قاب قوسین)ی دو ئهبرۆت
منی (ادنی) چ دوور و دهر بهدەر مام!
به لا گهردانی بالات بم ئه گهر چووم
فیدای هیندووویی خالت بم ئه گهر مام
نهفەس ههروا له ریڤا دیت و نایی
له سهیر و مهیری ئه سبابی سهفه ر مام
دهمیکه وا له سه ر پییه ک دهسووتیم
له شهوقی تۆ به میسلی مۆم و، هه ر مام
وه ره قورابان! به جان ههردوو برا بین
که تۆ بی مادهر و من بی پودهر مام
له (دار العلم)ی تهحسیلی مهعاریف
وه کوو «نالی» جههوول و بی خه بهر مام

ئەى تازە جەوان! پىرم و ئوفتادەو كەوتووم
تا ماوہ حەياتم
دەستى بدەرە دەستى شكستەم، كە بەسەر چووم
قوربانى وەفاتم
تۆ يووسفى نەو حوسنى لەسەر ميسرى جىنانى
من پىرم و فانى
لەم كۆلبەيى ئەحزانە نە زىندووم و نە مردووم
هەروا بە تەماتم
فەرقىكى نە كرد نەفسى نەفيسم بە عىنايەت
وہ حشى لە ويلايەت
لەم گۆشەيى ويرانەيە هەر مامەوہ وەك بووم
وہ يشوومى ولاتم
ئەى قوبەيى تەيبە كە دەليى حوققەيى تيبى
مەئوايى حەبيبي
مسكىنم و بۆ و خاكى عەترناكە كە هاتووم
بەو بۆنەوہ هاتم
هەر چەندە كە من عەبدم و رووزەردم و عاسيم
مەتموولە خەلاسيم

قوربانى بىلالم كه هىلالانه هه لاتووم
هه ر عه فوه خه لاتم
موددئكه كه هه م گه ردشى ده ورانى سوپيهرم
موغبه ر بووه ميهرم
ئاوينه يى دل شاهيده هه رچه نده سييه رووم
ميرئاتى جه لاتم
ئه ي مه سجد و ميحرا بگه هت قىبله يى حاجات
بو ئه هلى موناجات!
مه حجوبى هه وام و، ئه مه ته مه شه دى مه علووم
بو راهى نه جاتم
ئه ي مه تلّعه ي ئه نوارى هه موو قاسى يو داني
شه مسى سه مه داني
وه ك زه رپه يى بييجيلوه نه مه وجود و نه مه عدووم
جويايى به راتم
له م خاكى ده رى ره حمه تى بى زه حمه ته، «نالى»
فيرده وسه مه ئالى
حاشا كه له ميّدا بيمه سائىلى مه حرووم
هه رچه ند له عوساتم

((

ههنايى كردهوه په نهجى به خويناوى دلى زارم
ئهمه رهنګه شه هادهت بى كه كوشتهى دهستى دلدارم
گوتم: ئايا به زارى خوت ده پرسی حالى زارى من؟
بروى هينايه يه ك، وه ك شكلى (لا) يه عنى كه بى زارم
عه جهب ئه ستيړه شه وه لډى له تاوى خوسره وى خاوه
به رووى توم ديدنه هه لنيى شه و روژ، ئه رچى بيدارم
ته بيبى من ده بى ده خلى هه بى، ساحيب ئيشارهت بى
مه گهر چاوت بزاني من له بهر چى مهست و بيمارم!
به سهروم وت كه راسته سهر كesh و بهر زى، كه چى له رزى
كه فهرقيشم بگاته ئاسمان بهندهى قهدى يارم!
له شيرينى ئه تو، ئه خوسره وى ته ختى زه مين، رهنګه
بگاته ئاسمانى بيستوون فهرهادى هاوارم
بروت بالى هوما سايه ي سهرى سولتاني حوسنت بوو
خهتت هات و وتى: من ناسيخى توغرايى خونكارم
سهراپا ههروه كوو هه لقه ي زرى په رويژه يى خوينم
به يه ك يه ك تيرى موژگانى زرى دوت بريندارم
هه ماييل كه ده مى تيغت، له هه لقه ي گهر دنى «نالى»
مه گهر تيړاو بيم بهو رهنګه، تينووى ساعيدى يارم

((

دهورانيه، وهك هيلله كي سهودا، سهري گيژم
بويه به دهقيقي مهسهله هه رچي دهبيژم
هه ر په رچهم و پيشانيه فيكري شهو و رۆژم
هه ر گه ردهن و زولفه ئهمهلي دوور و دريژم
بي ديهوو ديداري، ههموو خوينه گرينم
يهعني گول و نه رگس كه نه بي، لاله دهنيژم
رهنگ و ئه سهري شوږشي له علي نمه كينه
ئهم ئه شكه كه بهم سووري و سوپرييه دهريژم
بي نيههتي ته قبيلي ده مت عاتيله رۆژووم
بي هه زه تي ميحراي برۆت باتيله نوژم
«نالي» وه كو لاله كه شه هيدى غهم و داغه
لهم باغه بفهرموو كه ئه ويش ليږه دهنيژم

((

عومرىكە بە مىزانى ئەدەب توحفە فرۆشم
زۆرم وت و كەس تىيى نەگەيى، ئىستە خەمۆشم
لەو گەردەن و عىقدە كە پرە گەردەن و گوشت
بەو پىيە كەنارم كە پرە دامەن و كۆشم
وەك تورپرەيى پىچىدەيى تۆ ساغ و شكستەم
وەك نەرگسى نادىدەيى تۆ خۆش و نەخۆشم
سەر خۆشى شەرابى دەمى تۆ بووم و، ئەمىستاش
قوربان، سەرى تۆ خۆش، كە نەماوە سەرى خۆشم
شىخىيى و، سەراپا دەلەك و رىئوى دەپۆشى
«نالى»م و بە رووتى لە ھەموو دىدە دەپۆشم

((

شەو ھات و ئەمن مەستی خەياللاتى كەسىكم
مەشغۇولى نەفەس گرتنى موشكىن نەفەسىكم
لەم حوجرە، لەبەر پەنجەرە كەوتووم و دەخوینم
بى عەينى دەلىلى بولبولى گۆشەى قەفەسىكم
ھەم وارىسى فەرھادىم و ھەم نائىبى مەجنوون
وا تىمەگە، قوربان، كە گەدا، بولھەوھەسىكم
گەردەن كەچى تۆم بى كەشش و رست و قەلادە
وا زەن مەبە ناعارف و ھەرزە مەرەسىكم
وھللاھى كىلاوى سەرى من چەرخى دەمالى
بىوايە بە دامانت ئەگەر دەست رەسىكم
باوەر مەكە رۆح سەختى غەمى فیرقەتى تۆ بىم
بۆ ھاتنى تۆ باقىيە نىوہ نەفەسىكم
ھەر لەحزە دەلىم من سەگى دەرگام و، رەقىبش
دیتە سەر و چاوم كە منیش سەگ مەگەسىكم
گرتوویە سەگت چاكىم و لای تۆمەوہ دىنى
يەعنى وەرە «نالى» كە منیش دادرەسىكم!

((

ماچى دەمەكەى دامى كە دامى سەر و مالم
بنوارە چ سەيپادە، چ جەللادە بە حالم!
عاشق - دەلى - نابى كە بدا خۆى لە داوم
زولفم كە ھەموو داوھ، ھەموو دانەيە خالم
بۆ تۆزى رەھت دیدە سەقاوو موژە جارووب
ترسام كە لە پیت چیت دەمى جیت بمالم
بارى غەمى جان ئەبروووتى تیر و كەمان كرد
يەعنە قەدەكەى ئەلفى منە ئیستە كە دالم
دەستم مەخە سەر، تا قەدەمم سووتوو، چاوم!
ياخۆ بە شىفا ھاتووی؟ چەندىكە ئەنالم
رەنگینە بە خویناوى دەروونی، دلى «نالى»
بنوارە دەلى خۆ خەنەيە پەنجەيى ئالم

((

لايقي مەخزەنى تەبەھە ھەمو كەنزى غەزەلم
قابىلى زەربى رەواجە زەر و زىوى مەسەلم
سايەيى پاىە ۋەكوو بالى ھوما و بازى سپىم
نە ۋەكو بوومى قەدەم شووم و، نە ھەمپەنگى قەلم
كە ۋەكەبەي تەلەتەي شاھانەيى تۆم بورھانە:
كە لەسەر موددەي، سولتاني موبىنە جەدەلم
رۆژ سەرى كولمتە رووناكى نوورى بەسەرم
شە ۋەخەمى زولفتە تاريكى توولى ئەمەلم
ھەرەكاتم سەكانات و، سەكاناتم ھەرەكات
چۈستە، سستى، قەويىيە زىيەف و، سەريە كەسەلم
بېش و كەم بى شكەم و حىرس، ۋەكوو تىفلى رەزىع
زاويىيە بېشكەم و، بى شكم و بى حييەلم
خوانى زى شانى جيھان ھەنگى خۇشاھەنگە، ۋەلى
مېشى دەم نۆشم و، دوم نېشم و، ەكسى ەسەلم
عاجىزى شوكرى تەمامى نىعەمم سەر تا پا
كە نەپىش بەلم و، نە كۆسە و، نە كەل و گۆچ و شەلم
«ئالى»ى و سىنەيى بى كىنەيى چاكىم، ئەمما
چاكى دامەن تەرم و، وشكە سەرابى ەمەلم

((

عهه زيزم، رۇحى شيرينم، دو چاوم!
دهواى زامى دل و جهرگى پراوم
ئەتوشا، من گەدا دادم بېرسە
لە زولمى چاوى بيمارت كوزاوم
ئەگەر نەيدەيتە دەس خۆم قاتىلى خۆم
لە رۆژى ئاخىرەتدا بى پېناوم
دەسا لادە سەرى زولفت لەسەر رووت
كە رووتى رووتم و مايل بە تاوم
لەباتى خوینى خۆم رازیم بە ماچى
دەسا بیدە هەتا زیندووم و ماوم
ئەوا نیشانەبى مەرگم عەیانە
كە من غەرقى خەم و خوین و زوخاوم
مەكەن مەنعم لە شیوەن ئەى رەفيقان
كە مەحزوون و غەمین و دل شكاوم
لە ژینى خۆم ئومیدم قەتە «نالى»!
كە سووتاوە هەموو جەرگ و هەناوم

((

گەر دەپرسی من له بهر چی کهم دهخۆم
من به برسی قهت مهزانه، غهه دهخۆم
ئاوی سوپری چاو و باری تالی لیو
سوپر و تالی دهمدهم و ژهمژهم دهخۆم
تا سهری زولفت لهسهه روو ههلقه دا
من وهکوو ماری سهه ئاگر خهه دهخۆم
ئاوی کهوسهه نوشی سوپی بی که من
ئاوی ئینسان، یهعنی ماچی دهم دهخۆم
شهرهتی خهوف و رهجای ئهغیار و یار
ترش و شیرین ههم دهچیژم، ههم دهخۆم
من له تهوری عالهه و دهوری فهلهک
زهربی لازیب، زهخمی بی مهههم دهخۆم
تالی بییار و دیار و تار و مار
ههلقه می چی؟ ئهرقه می چی؟ سهه دهخۆم!
نهوعه ئینسانی ههیه غهه قووتیه
من غه می خۆم و غه می عالهه دهخۆم
غه دهلی «تالی» که غهه خواریم نهکا
ناعیلاجم من بهنی ئادهه دهخۆم

((

وهی که رووزەردی مەدینە و رووسیاھی مەککە خۆم!
دەرکراو و دەر بەدەر، یا رەب دەخیلی عەفوی تۆم
دەفتەری ئەعمالی من، بێ قەترەییکی رەحمەت
کە ی بە سەد زەمزم سیاھی نوقتەییکی لێ دەشۆم؟!
کەعبە ئیشراقی وەکوو خورشیدە، من چاوم زەعیف
لێم بوووە روۆشن کە بوعدی قوربە، قوربی بوعدە بۆم!
بۆ جیواری حەق لە هەر جێ سیدقی نییەت کافییە
من لە (بیت الله) ئینشەللا (بارن الله) دەرپۆم
لێم حەرامە دانەوو ئاوی حەماماتی حەرەم
من کە بازی دیدە بازم نەک شەواری دەستەمۆم
تا بەکە ی وەک راوییه و، وەک سانییە ی سێ پەل شکاو
بێ تەواف و سەعی و عەمرە هەر بخەوم و، هەر بخۆم!
من لەوانەم چی کەوا ئەهلی وەسیلە و مەسئەلەن
عامیل و ناچار و مەعزووڕ ئەر بلێن هەر بێنە بۆم!
خەوفی من لێرە لەبەر زۆری گوناھە یەک بە سەد
گەرچی عاسی و موزنیبم ئەمما موقیرپر و بێ درۆم

شادمانی بئی وهفایه، یاری تیژی و مهستییه
یاری تهنگانهه غه مه با هر غه می خۆم، خۆم بخۆم
لامه ده «نالی» له ئهنباری جیرایه ی سالحان
گهرچی بیه خوشه چینی دانه یی خهرمانی رۆم

((

دل ده لئ سەیری چەمەن خۆشه، جەوابی نادەم
موددەتیکە لە قەفەسدایە، عەزابی نادەم
مەجلیسیکی چەمەن و بولبول و بەزمی گول و مول
بە دوسەد مەدرەسەوو دەرس و کیتابی نادەم
گوتەم: ئەی مام، دلێ من بە دلێ خۆت بکەر
گوتی: من بەردی بەقیمەت بە کەبابی نادەم
گۆشە گیرم لە برۆت و، مۆتەوێ حەیش لە مۆژەت
رۆحی شیرینم ئەبەر شیر و قولابی نادەم
تەلەبی سینەیی چاکم مەکە بەو چاوانە
سینەکەم چاکە بە ئینسانی خەرابی نادەم
«نالی» ئەم غەزەلەت تازە بە تازە و توو
بە دوسەد (مەسنەوی) ی و (لوبی لوباب) ی نادەم

((

(فاتىحه) تەسخىرە شارى دىل بە تابوورى ئەلەم
موددەتتىكى زۆرە پاتەختە لەبۇ خاقانى غەم
حوكمى قانوونى سەفا رۆيى لە رەومى روومەدا
تا ھووەيدا بوو لە رۆما گەردى ئاشووبى عەجەم
لەزەتتى دىنيا كە ھىچ و پووچە لای ئەھلى ئەدەب
ئەووەل و ئاغازى جەور و دەردە، ئەنجامى ستەم
تۆزى ئايىنەى سىكەندەر وا بەدەم باو، وەلى
گەردى دامانى غەربانە بلوورى جامى جەم
بۇ دەكەى تەكلىفى رەسمى ئولفەت و يارىلى لە من؟
كەى بە سوحبەت ئاشنايە سالىكى رىگەى عەدەم
من مەتاعم جاو، چاوم! باخەبەر بى موشتەرى
تا غەزەل سەودا نەكا لای تاجرى چىتى بەقەم
كەى دەكا شەرح و بەياناتى رومووزى دەردى دىل
روورەشى ھەروەك دەوات و ،دوو زوبانى وەك قەلەم
«نالىا» بى ھىممەتى تا كەى بە دەست مىحنەتتەو
فاتىحى و رۆستەماسا، ساحىبى تىغ و عەلەم

((

كە تۆى قىيلە، دەمت سا بىنە، قوربان!
لەسەر قوبلە دالم مەشكىنە، قوربان
وەرە بنوارە دوو دەستى ھەنايىم
ھەنايى چى؟ ھەموو خۆ خويىنە قوربان
شەقى كە، غىرى حوبىي تۆى تىدا بى
بە دەستى خۆت دالم دەربىنە، قوربان
لە بۇ خەلقى خەلات بەخشانى ماچە
خەلاتى من ھەموو خۆ جوينە، قوربان
فونوورى چاوەكانت نانويى
بە «نالى» فیتنە بەس بنويىنە، قوربان

((

رهفیقان! من ئەوا روئیم لەلاتان
لە مەزلومان بۆ چۆل بێ وڵاتان
بۆ سا شار بە شار و دی بە دی بین
لە دەس یاران بکەین تەیی وڵاتان
مەلێن کەلکی نەبوو، روئی، جەهەننەم
سەرم قەلغانە بۆ تیری قەزاتان
سەفەرمان چونکە رۆی هات و نەهاتە
دوعامان بۆ بکەن، ئیو و خوداتان
منم سەرکردەتان بۆ لەشکری غەم
دەترسم من بۆم، بشکێ سوپاتان
شکاری وەحشییان بەس دەستەمۆ کەن
نەوێک بەر بێ شکاری خانەزاتان
ئەوێند ئەر جوو دەکا «نالی» کە جار جار
بکەن یادی موحییی بێ ریاتان

((

له دو گمهی سوخمه دویڼی نوږی شیوان
به یانی دا سفیده ی باغی شیوان
له خهوفی ته لعه تی روژ ههروه کوو شیت
به رووزه ردیی هه لات و کهوته کیوان
دو چاوی من کهوا کهیلی سوروشکن
ده پیون ئاوی به حری خوی به پیوان
مه کهن لومه ی په شیویی دل که نه مشه و
په شیواوه له بهر په رچهم په شیوان
شهرابی له علی روممانی له «نالی»
حهرامه، بی مه زهی ماچیکی لیوان

((

ئەھلى تەعدادى مەھاسىن نووسىيان
خاڭ يەك و، زولفى دووان، ھەر دوو سىيان
كوفرى زولفە تار و، مارى ئەرقلەن
سفرى خالە، ھەلقەيى ھىندووسىيان
زولفى جەرپارې سەفاسەف خستە پېش
يەنى زەنگى لەشكرى قىرووسىيان
ئەم غەزالانە كە نەقشى دىدە من
تەن سىپىن و چاۋ و خاڭ و موو سىيان
ھاكىمانى مەھكەمە نامە سىيان
قەت نەماۋە غىرەت و ناموو سىيان
نەرم و زەرقى خەرقەيى سالووسىيان
شاھىدى زوۋرە زوبانى لووسىيان
چاۋەكەم! مەنۋارە رەنگى زاھىرىي
خۆ دەزانى (روو سىپى) چەند روو سىيان
ناۋى مەخمۇوران نەبەي «نالى»! لەنيو
ھەلقەيى واعىز، لەويىن جاسووسىيان!

((

ره قىب و مودده عى فیتنه و عیلاقه ی چاوی جادووتن
له گۆشه ی گۆشه وارەت ناییبی هارووت و مارووتن
نەباتاتی زهویی وه ک مونزهویی هاتوونه ده ر، یه عنی
هه موو سه رخۆش و مه ست و رۆژپه رست و عاشقی رووتن
وه ره نیو به زمی گولزاران و گول زاران، ته ماشاکه :
سه راسه ر پیکه نینی گول، له باله ب غونچه پشکووتن
چ قه سر و دائیره و تاقی، تیا تۆ تاقی ئافاقی،
نه ی و موتریب، مه ی و ساقی، گول و بولبول هه موو جووتن
له شه وقی روویی شه مع و، زولفی دوود و، تورپه یی مه جمه ر
سو په ند و، عوود و، په روانه، بخوور و، غالییه سووتن
حه ببیان هه مده می ئاهوو ده نۆشن راحی ره یحانی
ره قیبیان هه مده می ئاه و ده کیشن دوو که لی تووتن
که لی شیر و پوله نگ و باز و شاهینی شه هه نشاهی
وه کوو «نالی» به دل نیچیری راوی چاوی جادووتن

((

ئەم سەرسەرى بازانە كەوا ھەمسەرى بوومن
موشكىل، بگەنە ساعیدی شاهیكى وه كوو من
تا نەشئە نەچیزن لە لەبى كەوسەرى ساقى
بیچارە چوزانن كە ھەموو مەستى زەقووومن
رووناكىی روو شەوقە لە نێو زولمەتى موودا
وہ جہی ئەمەتە دڵ ھەمو پەروانەبى موومن
زولفم بە نەسەب سىلسىلەبى ریفعت و شانە
من دەیخەمە بەر پى كە حەبەش زادەبى روومن
من سەروى رەوانى چەمەنى عالەمى بالام
«نالى» بە توفەیلی، بووہتە سایە لە دوو من

((

دووری له من خستهوه بی سبهبی یاری من
باری خودایه که تۆ، بگری سبهبکاری من
مهستی خه یالی نهوه، له حزه ژمیری شهوه
دوژمنی خوینی خهوه، دیدهی بیداری من
دیده نیگهه بانی یار، تیپی سریشکم ههزار
نالهی دل نهی سهوار، ئاهه عهلهمداری من
گریه به خوړ دیتته خوار، ههروه کو عینی بههار
خۆش بووه ته ئابشار مه دمهعی سهرشاری من
دولبهری عالی دهماغ، هم قهدهمی سهروی باغ
بیته نه زهر گهی قهراغ، دیدهی جوباری من
حیکمهتی تۆ مولهه مه، هم قهدهمت مهرحه مه
موسسته حهقی مهرهه مه، سینهیی ئه فگاری من
شاهیدی عه دله و وهفا، مه عدهنی سیدقه و سهفا
هاتووه ده رمان بکا، قهلبی بریندرای من
ئهی تهلهفی گفتو گو، جامیعی کیزب و درۆ
واعیزییه ئیشی تۆ، عاشقییه کاری من
مه شره بی «نالی» گهلی بابیی و ترشه، بهلی
موعتهریفه خوی دهلی: چا نییه ئه تواری من

((

خەندە و دەمی (مەحبووبە) کەوا زۆر نەمە کین
بەس خۆشە ئەگەر خۆ، نەمە کی زەخم و برین
غیلمانە، گوتەم، خالی لە تیفەت کە لە سەر دا
ئەم قیبلە برۆیانە کە غارتگەری دینن
ئاهوویی حەرەم قیبلەیی ئەبرۆن کە بە دیدە
ئەم شەھد لەبانە کە ھەموو شاھیدی چینن
سیمین بەدەن و، سەر و قەد و، لەنجە تەزەرون
کافر نیگە و، رەشک، لە بوتخانەیی چینن
دندان گوھەر و، لەب شەکەر و، پەنجە بلوورن
نازک بەدەن و، موو کەمەر و، سیم سرینن
زولفانی سییە ماری بە ئازاری دلی زار
گاھی لە یەسارن بە جەفا، گە لە یەمینن
موژگانی سییە مەستی وەکوو چاوی (حەبیبە)
غارەت کە بکەن، دین و دەچن، رۆح پرفینن
«نالی» وەرە لادە لە خەدەنگی موژەیی یار
ئەو کافرە مەستانە، کە غارەتگەری دینن

ئەم تاقمە مومتازە كەوا خاسسەيى شاھن
 ئاشووبى دلى مەملەكەت و قەلبى سوپاھن
 سەف سەف كە دەوہستىن بە نەزەر خەتتى شوعاعن
 حەلقە كە دەبەستىن وەكو خەرمانەيى ماھن
 نەرگس نىگەھ و ساق سەمەن، كورتە بەنەفشەن
 موو سونبول و، روومەت گول و، ھەم لالە كولاھن
 گولزارى دەر و دەشتىن و غىلمانى بەھەشتىن
 ئاھوو سەف و، ئاتەش بە كەف و، تىز نىگاھن
 سەحرا بە تەجەللى دەكەنە وادىي ئەيمەن
 قامەت شەجەر و، مەزھەرى ئەلتافى ئىلاھن
 گەھ تاوس و، گەھ كەبەكن و، گەھ بۆقەلەموونى
 گەھ ئاتەش و، گەھ شوعەلە، گەھى دوودى سىياھن
 لالەن بە بەدەن، ئەتلەسى ئەخزەر كە لەبەر كەن
 نەورەستە گولن، بەستە لەگەل دەستە گىياھن
 تەنھايى سەمەن بەرگى بەنەوشە كە لەبەر كەن
 وەك نوورى دلى موئىمىن و زولماتى گوناھن
 بۆ سەيرى خەرامىدەنى ئەم سەرو قەدانە
 سوڧى لە تەلەبدان و، ھەموو سالىكى راھن

بۆ زولف و روخ و ئهبرووی چون زولفی سیاتان
عالم وه کو «نالی» هه مو با نالهوو ئاهن
«نالی» به خودا هه یفه ده په نجینی دلی خۆت
ئه م تاقمه مه خسوسه هه موو ساحیبی جاھن

((

خەتات فەرموو كە خۆشە چىن و ماچىن
كە ناچىن، لىرە خۆشە چىنى ماچىن
برۆت ھەر چىن و پەرچەم چىن لە سەر چىن
ئەمەندە چىنە، قوربان، پىم بللى چىن؟!
شكافىكە كلافەى نافی زولفت
دەرپىژى مىسك و عەنبەر لىرە تا چىن
لەسەر بەرگى گوللىكى باغى حوسنت
ھەزار، گولچىنى بى بەرگ و نەواچىن
ئەتۆ مېھرىن و مەھرۇويان ستارەن
لە خزمەت شەوقى تۆدا شەوچرا چىن؟!
ھەموو زەرراتى مېھرى رووتە با قىن
خودامان بۆ بەقايە، لىرە لاچىن
بللى «نالى» بە ئەربابى وەفا: بىن
ھەموو موحتاجى خاك و بىل و پاچىن

((

به جان سهختی و دل بهردی، من و تو
بیعه‌نی هه‌روه‌کوو پۆلاوو بهردین
وه‌ره با ئاگریکی وه‌سلی خو‌مان
بخه‌ینه قاوی عومری دوشمنی دین
ره‌قیب و مودده‌عی وه‌ک پووش و پووشوو –
بسووتینین، که وه‌ک به‌رقین، له‌به‌ر قین
مه‌فه‌رموو دل وه‌کوو ئاوینه سافه
به‌لی به‌م ئایینه بووی به‌خودیین
وه‌ره تا عاله‌می قه‌لبت نیشان ده‌م:
که‌وا فه‌ق‌ری غینایه، مردنی ژین
تیدا ئوممید و بیم و گریه‌وو سۆز
به‌هار و پایز و زستان و هاوین
له‌گه‌ل مورغی چه‌مه‌ن «نالی» ده‌نالی
که‌یه‌نی عاشق و هه‌م فه‌رد و فه‌ردین

((

وهك قهففس ئەم حوجره كون تئيه، كهوا گرتوووميه ناو
تار و پۆي عهنكهبووته، زۆره لئى كردوومه داو
دوودى سهرميچى گولهنكى لهتلهتى دهسرازه كوّن
بان و ديوارى به ميسلى لانهى ئەجزا شكاو
ههر له سهربان دار به دارى رايهلى بژميره وهك
لا پهراسووى بارگيريكى كه زيندوو بى به ناو
روژ و شهو خووش خووش لهباتى كا گهلای پيدا دهكهن
وهك گهلاريزانى پايز يهك يهكى دهژينه ناو
ههر له ئيستاوه وهها سهرماى تيدا سهرما دهبي
رهنگه ناوى لى بنى چوار تاقي سهرما تى خزاو
ئاسمان ههورين دهبي، ئيمهش به غهگينى دهلين
ئهى خودا چ بكهين لهژير ئەم كاولهى كهس تيا نهماو
روژى هاوينى وهها مسقاله زهرهه پى دهبي
نيمه زهرپىك سيبهرى تيدا نيهه غهيرهه ههتاو
فهللى هاوينى جهههنهه، فهللى ئيستاي زهمههرير
زهمههرير كهى وا به تهئسيهه و، جهههنهه وا به تاو؟

نەيىرى ئەغزەم وەھا تاۋى دەدا وەك مەنجهنىق
بۇ دەوامى رۆژپەرستى جەمعى ھەرباى دىتتە ناو
دار و بەردى پەنجرەھى وەك نەسجى بەيتى عەنكەبووت
مەنعى ھىچ ناكا ھەتا مىشيش كە خۆى لىدا بە تاو
رۆژى تەرزە چەندە مىناى دلشكىنە و سەر شكىن!
رۆژى باران چەن شېرە و بىعىسمەتە و ئاپروو تكاو!
رۆژى بەفر و با وەك ئاشە رۆژى باران قونفەيە
ساحىبى لازم كە بىيى سەول و كاسىكى شكاو
كاسە بۆيە لازمە تا ئاردەلۆكى دەربدا
سەولى بۆيە لازمە نەك جۆگەلە بىبا بە تاو
وہزعى ئاشى گەر نەبى، بۆچى دەبى پەر ئاردەلۆك؟!
تەبەقى قوففەھى گەر نەبى، بۆچى دەنىشىتە سەراو؟!
كاسە و كەوچك، ھەسىر و بەر لە ئاودا ھەر وەكوو
كىسەل و ماسى و جلە دىن و دەچن پېر و بلاو
رۆژ پېرە گويمان لە بەر ئەنھار و جۆگە و ھازە ھاژ
شەو نىيە خەومان لە بەر قرژال و بۆ و ژاۋە ژاۋ
ئەو دەلاقەھى تى دەخا چشت و مەكى پىدا دەبا
من لەوئى ھەيران دەبىم وەك مال براو و مال براو
ھوجرەكە ئاوس بوو، وەعدەھى خۆى بە ھارى بۆ بىزى
وہزعى ھەملى كەوتە پايز نابەكام و ناتەواو
خۆ زگى نىشتۆتە ئەرزى و، توو مەزا ھىشتا وەكوو
نوتفەكەھى ھەر ئاۋ بو، بەر باوئىت لە بەر ھەور و ھەلاۋ
ئاسمان تەرزەھى كە لىدا، بەردە بارانمان ئەكا

سوخته کانمان راده کهن، پالوو پساو و قوون دراو
رادە کەن بۆ جانیبی دوکانی جه‌ر‌پ‌راح و ته‌بیب
چاک و دامەن هه‌ل‌کراو و، سه‌ر شکاو و ته‌نگه‌ تاو
لوتفی بانگوش بۆ که‌وا له‌م حوجره‌دا زاناندمان
گه‌ر به‌نی ئاده‌م بخنکینین، سه‌راوه نه‌ک بناو
چونکه نه‌تکرد قور به سه‌ریا تا وه‌کوو ته‌سکین بیی
مه‌یده‌ره به‌ر پیله‌قه، تۆ خودا، بڵا بگری به‌ تاو!

((

هەر چهنده که عومری خزر و جامی جهمت بوو
چونکه ئەمهلت زۆره، چ عومریکی کهمت بوو
ئەهی جامیعی دنیا و قیامەت به خەیاڵات
ئەو رۆژه که مردی، نه ئەوت بوو و نه ئەمت بوو!
بێزاره له تۆ ئیسته، ههماغۆشی عەدووته
دنیا، که دوینی حەرەمی موحتەرەمت بوو!
دوینی چ بو دەتدا به زوبان لافی کهرامەت؟!
ئەمڕۆ نه دەمت بوو، نه دەمت بوو، نه دەمت بوو!
عومرت نهفەسیکی که هەموو عالەمی دینا
بمره له غەمیدا که هەموو سەرفی غەمت بوو
وهک شەلتە پەین گەه پر و گەه خالی یه بهتنت
سەوم و ئەمهلت باعیسی نهفس و شکەمت بوو
«نالی» چی یه وا میسلی جوعەل غەرقی شیاکەیی،
خۆ تۆ به حیسابی وهکوو پەراوانه شەمت بوو!؟

((

تا فله ک دهوړه ی نه دا سهد که وکه بی ئاوا نه بوو
که وکه به ی میهری موباره ک تهلعه تی په یدا نه بوو
تا نه گریا ئاسمان و، تهم ولاتی دانه گرت
گول چه مهن ئارا نه بوو، هم لیوی غونچه وا نه بوو
تا چه مهن پیرا له سهر، ئه سلی دره ختی لانه دا
فه رعی تازه، خوړپهم و بهرز و بولهند بالا نه بوو
تا (سوله یمانان) نه بوونه سهدری ته ختی ناخیره ت
(ئه حمه دی موختار) ی ئیمه شاهی ته خت ئارا نه بوو
قیسه بی پرده و کینایه ت خو شه: شاهی من که وا
عادیلی بوو قه ت عه دیلی ئه و له دنیا دا نه بوو
بو نشینگه ی مورغی رو حی ئه و که عالی فیتره ته
جیگه یی خو شتر له رهوزه ی (جنه الماوی) نه بوو
وه ک قیاسیکی که موسبه ت بی، نه تیجه ت بیته جی
حه مدو لیللا شه که عالی جا بو، خالی جا نه بوو
شاهی جه م جا «نالی» (تاریخ جم) ته ئریخیه
دا نه لاین له م عه سره دا ئه سکه نده ری جه م جا نه بوو

((

دل شیشه‌یی پر خوینی فیراقی، فەرەقی بوو
مه‌کسووری رقی به‌و دلی وه‌ک به‌ردی رقی بوو
ئه‌و نه‌شه‌ که‌وا ساقی منی پی له‌ خودیی سهند
نه‌ک نه‌وعه‌ رقی بوو که له‌ قه‌تره‌ی عه‌ره‌قی بوو
خهنده‌ی نه‌فه‌سی تۆ بو وه‌کوو سوبح و نه‌سیم
یا گول ده‌می پشکووتن و، عه‌تری وه‌ره‌قی بوو
ره‌ققیته‌ی ته‌ن و، ریقچه‌تی دل، روقبه‌تی تاعه‌ت
مه‌خسووسی ره‌قیب، بۆ له‌ منی خه‌سته‌ رقی بوو
هیند مونته‌زیری تۆ بو هه‌تا چاوی سپی بوو
نه‌رگس، که له‌سه‌ر یه‌ک قه‌ده‌م و دیده‌ چه‌قیبوو
تا پی نه‌که‌نی گول به‌ ده‌می بادی سه‌باوه
نه‌مگوت: که شه‌وی بولبولی بیچاره‌ حه‌قی بوو
«نالی» له‌ هه‌وا که‌وته‌ سه‌ما، بوو به‌ شه‌ناوه‌ر
به‌و وشکه‌ مه‌له‌ بیمی هیلاکی غه‌ره‌قی بوو

((

دەروونم پۈر كەباب و دەردە بى تۆ
دلم گەرمە و ھەناسەم سەردە بى تۆ
خەرىكى شەش دەرى ھات و نەھاتم
خەلاسىم قەت نىيە لەم نەردە بى تۆ
لىياسم ماتەمە، شىنە، لە شىندام
سوروشكم سوورە، رەنگم زەردە بى تۆ
عەزىزم! دل رەقە و، خۆم فەرد و تەنھام
دەترسم بىمكوژى ئەم دەردە بى تۆ
بە بى دیدارى تۆ خۆ لالە «نالى»
عەجەب ھەستاوہ ئەم چەن فەردە بى تۆ

((

نەمردم من ئەگەر ئەمجارە بى تۆ
نەچم، شەرت بى، ھەتا ئەم خوارە بى تۆ
دەروونم خالىيە، ۋەك نەى دەنالى
ھەۋارىكى چ پر ھاۋارە بى تۆ
بينايىم كۆپرە، ھەلئايى بە رووى كەس
موژەم يەك يەك دەلئى بزمارە بى تۆ
ھەموو ئەغزايى نالينم دەنالى
سەراپام مىسلى مۆسيقارە بى تۆ
قەسەم بەو شەربەتى ديدارى پاكەت
شەرابم عەينى ژەھرى مارە بى تۆ
لەكن تۆ خار و خەس گولزارە بى من
لەكن من خەرمەنى گول خارە بى تۆ
لەكن من با وجوودى ناس و ئەجناس
كەسى تىدا نىيە ئەم شارە بى تۆ
ھەتا تۆم ئاشنا بووى، ئاشنام بوون
ئەمپىستا موو بە مووم ئەغيارە بى تۆ
ھەموو رۆژى لەتاو ھىجرانى ئەمسال
تەمەنناى مردنى پىرارە بى تۆ
لە ھەسرەت سەروى قەددت چاۋى (نالى)
دو جۆگە، بەلكو دوو رووبارە بى تۆ

((

زولفت كه له سەر روو به خەم و تابشه ئەمڕۆ
دوودی سییه هی عووده له سەر عاریزی پشکۆ
دەستم که به سەد وه عەدە له سەد جیگە شکاوه
جەبری نییه ئەم کەسرە هەتا نە یخە یە ئەستۆ
خاڵت چیه؟ دانە ی گەنمی جەننە تی رووتە
چاوت چیه؟ فیتنە ی حەرە می قیبلە یی ئەبرۆ
شەو بۆی سەری سونبۆلی زولفت له سەری دام
ئێستەش سەرە کەم مەستە لەبەر نە شئە یی شەو بۆ!
نە مبیستوو هەر گیز له دەمت بێنی وه فای
هەر چەندە سەراپا گوڵی، ئەمما گوڵی هێرۆ
قوربان وەرە تا ئەم غەزە له تازە لەبەر کەین
عیزز و شەرەفی «نالی» به تەشریفی قەدی تۆ

((

شەۋى يەلدایە، يا دەيجوورە ئەمشەو
كە دیدەم دوور لە تۆ بێ نوورە ئەمشەو؟!
دڵم وەك حاكمی مەعزوولە، قوربان
خەلاتی وەسلێ تۆی مەنزوورە ئەمشەو
دڵیش مايل بە دیدەى تۆیە، بۆیە
لە من وەحشى و رەمیدە و دوورە ئەمشەو
كە تۆى شای كەچ كولاھى دیدە مەستان
چ باكم قەيسەر و فەغفوورە ئەمشەو؟!
لە خەو ھەلساوە، يا ئالۆزە چاوت؟
ھەمیشە واىە، يا مەخموورە، ئەمشەو؟
سوروشكم نەقشى چاوى تۆ دەكىشى
جیگەم سەر دارەكەى (مەنسور) ئەمشەو
موسولمانان دەپرسن ھالى «نالى»
لە كونجى بێ كەسى مەھجوورە ئەمشەو

((

ساقی! به مەیی کۆنە لەسەر عادەتی نەو بە
بشکێنە بە یەک نەوبە دوسەد ماتەمی تەوبە
ساقی قەدەحی گەردشی گەردوون دەشکێنێ
باریی، کە دە بێ موعتەقیدی گەردشی ئەو بە
ئەو نەفسی مورائی چ گران باری، تەکالیف -
بۆ خەلقى دەکێشی... دە هەرۆ ریش و جەدەو بە
بوغزت لە زەعیفان چییە قوربان، وەکو قەسساب -
بەو خەزز و بەزی ریشووتە، ئەو هیزە! قەلەو بە
ئەسپی نەفەست دێت و دەچی، گەرمە عەنانی
ئەو مەستی ریازەت هەلە! هوشیاری جەلەو بە
وەک ماو و ستارەت کە ببێ مەیلی هەلاتن
سەرکردەیی رۆژ، رەهەرەوی شەو، رەهزەنی خەو بە
«نالی» مەبە عاجز، کە ئەمە دەورە نە جەورە
ساقی کەرەمی یەک بە یەکە و نەوبە بە نەوبە

((

دهستم له گهرده نى خۆت ههلمه گره ئه ي (حه بيه)
وه بزانه خوڻى خۆمه، يا ميننه تى ره قيه
سه ر بهرده بازى ريته، تن تهخته بهندى جيته
دل مه يلى خاكى پيته، روځ مالى خۆته، بيه
تۆ نهو شگوفته وهردى، من مايلم به زهردي
تۆ هه مسه رت نه سيمه، من هه مده مم له هيه
شاهي نى ديد ه بازه، مه ستي شه رابى نازه
دلدار و دلنه وازه، دل كيش و دل فريه
ئه و تيفله خور د ساله، هه ر چهنده وه ك غه زاله
ئه م ما كه هاته نه خچير، شير سه وله تى مه هيه
دل په ي ده كا نيگاهى سه همى موژه ي سياهى
ره مزى هه موو به لايه، غه مزه ي هه موو موسيه
ئه ي چاوى پر نه دامه ت، دل پر غه م و غه رامه ت
بگريى، كه وشكه سوڤى له م فه يزه بى نه سيه
ئه ي خه لوه تى مورائى، بى رهنگى خود نومائى
رهنگ زهردي عاشقى به، نه ك زهر دروو و شەقى به
«نالى» له بى (حه بيه) هه م تيب و هه م ته بيه
خولاسه يى له بيه، فه رمانبه رى له بى به

((

خالی بهینی چاو و ئه برۆت ئینتیخابی کاتیبه
یه عنی نوقتهی فهرقی ئینو موقله وینو حاجیه
عهیب و له عبی خه لقی کرد تا یاری خسته داوی خو
خه سمه که ی من که لبی ئاهوو گیره، خیرسی لاییه
له شکری خه تتی شکسته و، تیپی زولفی تار و مار
پادشاهی حوسنی عالم گیری هیشتا غالیبه
حازری ئه مر و خیتابه دل، ئه گهرچی مه نهییه
راجیعی تویه زه میری من، ئه گهرچی غاییه
«نالی» ئیسته تاجی شاهی و ته ختی خاقانی ههیه
شه و که ت ئارا، موخته شه م دیوانه، فیکره ت ساییه

((

دَرُونُقِی لِق دَارِ ال (شَارَزُورِ) وَ بَرْدَقِ هَق
کَفَرْمِیسْکِ گَرَمِ اِلِی اوق سَرْدَقِ هَق
تَرِی وَرْدَه قُوتَا وَ جُوتِی وَ سَایِقَا
فِیاقُوتِی قِ مَقِن جُوتَقِ هَق یُمُ فَرْدَقِ هَق
تَرِی عَیْنَه اَلابْدَانِ قِ مَقِن (خَاکِ خَوْلِ) هَق
تَرِی مَنْدَلِ الْاَوْرَاقِ مَقِن تُوزُ گَرْدَقِ هَق
تَرِی دَشْتَه بَقِ الْوَرْدَقِ کَانَتْ بَهْشْتَه
یُمُ الْوَرْدَقِ بَارَانِ عَلِی خَاکِ بَرْدَقِ هَق
شَوَانِی (سَلِیْمَانِی)، لُبَای (پِیرِ مَلُورِ) کِی
کَقِ وَانِی (قَرَه دَاغِ) هَوَای (دَارِ زَرْدَقِ)
کَانَ کَنَارِ اَرَقِ قِ هَق اَسْمَانَه
لِبَقِ رَزَقِی دُورِی لِقِ سَبْزِ قِی عَرْدَقِ هَق
اِمَا (سَرِ چِنَارِ)، عَیْنِی قِ جَارِیَه لَه
اِمَا (تَائِجَرِو) قَدْ لَارَ مَجْنُونِ هَرْدَقِ هَق
قَبَاغَاتُه دَاغَاتُ جَرِگِ الشَّقَاقِ قِ قِ
فَوَادَرْدَتِی قِ مَقِن خَارِ خَارِی قِ لِقِ وَرْدَقِ هَق
وَ کَقِ مِ نَالِ «نَالِی قِ» مَن شِفَا سَاقِقِ یَانِقِ هَق
شَقِ فَا، هَلْ شِفَا مَن نَالِ «نَالِی قِ» بَقِ دَرْدَقِ هَق

((

له دلدئا ئاتهشى عىشقت بلّيسهى مىسلى تهن دووره
شه تى ئه شكىم نه بى مانىع، ده سووتىم ده بمه كۆى نووره
به نارى عىشق و ئاوى دل، جه سه د وه ك حه زره تى مووسا
ته رىقى: به حرى فىرعه ون و، ره فىقى: ئاتهشى تووره
ده چى بۆ لاي ره قىب، خۆشه، وه لى ئه و داغه كوشتوو مى
له كن ئه و چهنده مه جبووره، له لاي من چهنده مه غرووه
په يامت هات و په يكت رۆى، خه يالم نارد و نه يگه يى
ره سوولم كه وته رى، گرتى، هيناي وه ك ئاگره سووره
كه دىتم شه كللى سه د رهنگى، گوتم: بابايى عه يياره
كه بىستم له فزى بى دهنگى، گوتم: شه يپوورى شاپووره
گوتم: راستى سه با هه لسه! گوتى: مه شره ب موخالىفيه
گوتم: نارى، گوتى: بايه، گوتم: ئه وجى، گوتى: دووره
گوتم: قوربانى تۆ من بم، گوتى: قوربانى تۆ سه گ بى
گوتم: شيشه ي دلم ناتوى؟ گوتى: بۆ چيمه؟ مه كسووره
خه راباتى دلى «نالى» مه فهرموو: خالىيه، نايه م!
به مه رگى تۆ قه سه م، چاوم! به زىكرت به يتى مه عمووره ..

((

وہسفی روخساری لہ فیکری بہنی ئادہم بہدہرہ
ئیبتیدای مہدحی دەمی وەک خەبەری بی ئەسەرە
نەو نیہالی قەدی تۆ عەرعرە، دلخواهی منە
راستە دلدارە، وەلێ حەیفە کەوا بی ئەمەرە!
قامەتی سەروی، ئەگەر بی بەرە بۆچ نارەوونە؟!
تۆ بلی زولفی ئەگەر دووکەلە، بۆچ ناری بەرە؟!
زولف ئەگەر دووکەلە، دووکەل بەری گولناری نییە!
سەرۆه گەر قامەتی، کە ی سەروی رەوان بارەوەرە؟!
بە حەقی جەرپری ھە یاسە ی زەر و کاکۆلی سەری
دلی گوم گەشتەیی من کوشتەیی پشت و کەمەرە
بی ئەگەر بیتە دەرت، دەیدە یە بەر شەق وە کوو گۆ
نییە زاتیشی نەبی دل، چ بکا، قور بە سەرە
لە دەمی نالەیی زارم، دلی پر زەمزەمە کەم،
وہلەلە ی حەلق و گەرووی «نالی» لہ گەردوون بەدەرە

((

ئەى ساكىنى رىازى مەدىنەى مونەووەره
لوتقى بكه، بفرموو، مەدىنەى منە و، وەرە
ەرشى بەرىن كە دائىرەىە، رەوزە مەرکەزە
فرشى زەمىن بە ەرسەىى تەىبە موجهوهرە
تەىبە، كە يەەنى ەكسى بەقىعى ەهموو ەبىر
تەىبە، كە يەەنى ماىەىى ئەو مىشكى ئەزفەرە
تەىبە، كە يەەنى رۆژ و شەوى تىبى عالەمە
رۆژى كە وشكە، شەو تەرە، كافوور و ەنبەرە
لېوم، لە رۆژى رۆشنى كافوورى وشكى، وشك
چاوم، لە شەبنمى شەوى وەك ەنبەرى تەرە
تەىبە، كە يەەنى تەبىب و تاهىر بە رەوحى رۆح
فرقى ئەلېن: گلى لە گۆل، ئاوى لە كەوسەرە
يەەنى گوللوى قودسە گللوى رەفع ئەكا
ئەو خاكە چاكە پاكەو و ئەو ئاوە مەتەرە
«نالى» كەوا سەگى سەگى ئەو مەرز و بۆمەىە
ئەمما سەگى موعەللەمى بى دەنگ و بى وەرە
فرشى پەلاسە، دۆشەكى خاكە، سەرىنى بەرد
بى تووك و، رووت و قووت و، فەقىر و قەلەندەر

بى تووكى جىفە خواریى و گورگىن و بى وجود
لەم ئاو و خاكە زاهىر و باتىن موکەددەرە

گەردەن كەچى قەلادەيى رىستى وەفاتە، دى
بۇ راوى بىنى ئەو دەر و دەشتە موعەتتەرە
دا كووچە كووچە خۇلى بە سەردا بكا بە چىنگ
لەو خاكە ئەفخەرە كە ھەموو تاج و ئەفسەرە
(كەف الانام)ى ھىجرەتى ئەسحابى بى رو قوود!
بىكە بە خاكى خادىمى قىتمىرى ئەو دەرە
بەلكو لە فەرپى تەيىبە، كە تىبى پەيەمبەرە
ساكن بى گەرۇلى ئەو كەلبە بى فەرە
پەيغامبەر و ھەيىبى خودا، (خائىم الرسل)
رەوزەى لە ئەرز و سايە لە سەر چەرخی ئەخزەرە
قەت سىبەرى دەبى لە سەر ئەم ئەرزە فانىيە
ئەو تاقە نەخلى عەرشە كە تووبايى سىبەرە؟!
ئەو سىبەرە كە قوبەيى فىردەوسى باقىيە
ئەو سىبەرە كە خىوۋەتى سەحرانى مەحشەرە
ئەو سىبەرە كە عالەمى عولوومى لە نوورىيە
شەمس و نوجووم و ھەرچى لە واندا موقەررەرە

ئەو سىبەرە كە مەزھەرى حوبىيى خودايىيە
كەنزى مۇتەلەسەمى نەزەرى ھەيى ئەكبەرە
جى بازى مەقدەمى شەوى قەدر و مەعارىجى
سەربانى عەرش و كورسىيى و جوبرىلى شەھپەرە
دنيای چلۇن دەوى كە بە قەد ھىممەتى نەكرد
ئەم خەلەتە كە ئەتلەسى نۆ چەرخی ئەستەرە

تەشبیہی حوسنی فائیکی، ئاخر، بە چی بکەم!
 نووری سونووچی تەلەتی سەد لەوچی تەنوەرە
 مەعلومە چونکی جەمعی روسول موقتەبیس لەون
 یوسف یەکی لەوانە کە سەر لەوچی دەفتەرە
 گوتفاری نۆشی شاھیدی سەد شەھدی فائیکە
 روخساری خۆشی (اظہر مقن) شەمسی ئەنوەرە
 ئەو شاھی ماھی میسرە، ئەھالی لە ری سوجوود
 قورئان دەلی کە بەندە ئەمە و بەندە پەرورە
 ئەو دی دەبا بە کەشمە کەش، ئەم دی دەبا بە لوتف
 ئەو شاھی دل بەرە، نە شەھەنشاھی دل دەرە
 ئەفرا دی مۆرسەلین ھەموو یە ک رازە، ئام کەلام
 لەم جیگەدا بزانی موقەددەم مۆتەخخەرە
 شوبھەیی نییە کە شەمس و قەمەر سیبەری ئەون
 نیسبەت بە ھەر دوو وەجھە وەکوو نوور و سیبەرە
 بورھانە سوورەتی بەشەری چونکە نوورە، نوور
 بێ زیللە، ماسیوای بە دوو نیسبەت موعەببەرە
 واقیف بە ھەرچی کەتمی خەیاپایی مازیە
 عالیم بە ھەرچی دیت و دەبیت و موقەددەرە
 ئەو رووی لە کەعبە، کەعبە بە رووی ئەو موشەررەفە
 یەعنی جەببەنی قبیلە و میحراب و مینبەرە

با بیینه سەر وه جابه تی قه دری له کن خودا
بۆ عاسیان له مه غفیره ت و سهر فی مه غفیره

ره‌حمەت بە حوسنی سوورەتی ئینسان زوھووری کرد
(خیر البشر) لەقەب بە شەفاعەت موبەششەرە
موژدە لە عاسیان کە ئەو ئیقباڵی ره‌حمەتە
ئیسمی ره‌حیم و غەوس و شەفیع و موخەییەرە

ئەو شەمسی مایە پەرور و ئیکسیری قەلبی خاک!
بنواری هالی هالیکی ئەم خاکە ئەحقەرە
حیفزت شەبان و، ئیمە رەمە و، ئەو لەعینە گورگ
ئەم نەفسە گورگە مێشە لە گەڵ ئەو بەد ئەختەرە
دائیم لە جەنب و خوار و کەمیندا بە روژ و شەو
بۆ فرسەتە لە رێگەیی ئیمانی ئەم مەرە
ئیمە بەقیعی غەرەتی تۆمان حەزیرە
ئەم نەفسە گورگە مێشە شەیاتینی عەسکەرە
خۆی کردوو بە گەرەو قەرپالی مولکی تەن
پشت و وەزیری ئەو سەگە، دەججالی ئەعەرە
قوربان! دەخیلی حەلقەیی شوبباکی رەوزەتم
سێ ئلتیجام هەیه، کە لەگەڵ ئەو دوووم شەرە
ئەوووە لە ئلتیجام ئەوەتە ئەو غەبووری دین
حازر بیی لە کەشمەکەش و شۆری غەرغەرە
گۆچانی غەرەت لە مەلدا موعەوزە بێ
تا موژدە دێ کە نووری یەقینم موزەففەرە
فائیز دەبێ بە نووری نەجاتی حەبیبی حەق
لەو جیگەدا بە کویری ئەو خەسمە ئەتەرە

روو زهرد و وشک و خائیب و خاسیر بیی عه دوو
واسیل بیم به ره حمه تی بارانی، مه قبه ره
دوومینه ئیلتجام ئه مه ته ئه و دهمه ی ده بی
ئه لوا حی ئه لحه دم به زه نابیلی مه عته ره
ته نگه ئه و ده بی که له ئه و جیگه ته نگه دا
سائیل نه کیر و عاریف و مه عرووف و مونکه ره
ئیمدادی فه تحی بابی زوبانم به فه زلی تو
زوو بی، که ئه وو ه لین گوزه ری پرد و مه عبه ره
سیمینه ئیلتیجام ده لیم ئه ی غهوسی عاسیان
هاواری بگره به رده یی ئاشووبی مه حشه ره
ئه و روژی ئاخیره ی که چ روژی له دوو نییه
روو ترش و قه مته ریر و عه بووس و غه زه نقه ره
ئه م فه رشه خاکییه ده ته کینن له توژ و گه رد
ئه م عه رشه نو سه حیفه یه ده یکه ن به یه ک په ره
دهنگی فوغان و جو ش و خوروشی جه میعی خه لق
گوئی لیره ده ییبیی، که له وی گوئی هه موو که ره
روژی قیامه تی (فازا هم قیام) و، شه خس
قائیم چه قیوه، کیله، له سه ر خاکی مه حفه ره
ئایا قه د و قیافه یی خو ی بوو به کیلی خو ی
یا ساقی عه به ره که دو چاوی له سه ر سه ره!
دنیا بووه به تاوه وو، سه حرا به ژیله مو
دنیا ده لین که ئاگره، ناری سه مه نده ره
دیوانی گه رمی باری خودایه، به پایه عام

ئيسغايى خەلقە، ساعەتتىكى عەرزی مەنزەرە
 لايەك (زەبانییە) لە سەرو کاری نارە، نار
 (هَلْ مَقْنُ مَزِيْقْدُ) زوبانیە وەك ماری ئەژدەرە
 لایىكى كەش لە جەننەت و ریزوان تەدارەكە
 حۆری ئەوا بە مونتەزیری دینە مەنزەرە
 ئەشخاسی خاسە (تَشَخَّلُ ابْلَارُهُمْ) هەموو
 (وا نَفْسُ ق) یانە هەریەكە بۆ خۆی موحەییەرە
 زێر و زەبەر دەبن بە دو فیرقە، لە فیرقەتەین
 واوەیل و ئیمتیازە كە كۆ بێنە كۆ بەرە
 ئەكسەر كەسینە، تابییە بەرد و حەرارەتە
 یەعنی وەقوودی نارە، بوخاری موسەییەرە
 باقی كە رووی لە كەففەیی میزانە، یەكسەرە
 هەرچەند سەرە موتاییە میعیاری دوو سەرە
 لەو كێشە كێشەدایە كەوا رەش سپی دەبێ
 لەو كێشە كێشەدایە كەوا ئەحمەر ئەسفەرە
 ئەعمالمان لەگەڵ هەموو ئەوزاعی حالمان
 مەغشووش و جەمعی، حازرە، گەر خەیر، ئەگەر شەرە
 مەخزوونی روقعە، حەببە بە حەببە، لە كەففەدا
 خالیس دیارە، مس كە مسە، عەینی زەر زەرە
 زەررێك لە چاوی بۆتەیی سەرپرافی كەففەدا
 مەخفی نییە، دیارە، وەكو رۆژی نیمەرە
 گریان هەموو رەشاو لەبەر ئاهی دوود رەنگ
 موژگان بوو بە خامەوو، دیدە بە مەحەبەرە

میزماری شههسهواریی تۆیه که سهف سهفه
کۆگایی حاسیلاتته بهیدایی بهیده ره
رۆژی جهزا رجا بکه بۆ «نالی»ی دهر به دهر
چون لهم جیهان گوناھی گهلی زۆر و ئه کسه ره

((

سەراپای گوارە زەردی ترس و لەرزە
دەلێی عاسی بوو لەو جیگە بەرزە!
سوروشکم ئاب و دانە ی نارە، کێ دیی:
بە گەرمی داوهری بەم تەرزە تەرزە!
ئەلانی ئاسکی ناسک، بە باسک
شکاندە گەردنی سەد شیر ی شەرزە
ئەلانی نازەنین ئاهوو، بە باهوو
دلی سەبیادی خۆت هینایە لەرزە!
دەفەر مووی: چاوە کەت زەنجیر کە «نالی»!
کە موئلەق چا نییە ئینسانی هەرزە

((

(حلقه در گوش) ی که فی رهنگینی تۆیه ئەم دەفه
با نه نالی، لیی مه ده (عَنْ لَطْمَقَه قُفَّ الْكَفَه) !
نه ی، که ساحیب سیرپه، سه ر تا پا به ئەمری (کن) کونه
باتینی (قُقْ قُقْ عَلَى سَرِّی)، به زاهیر قهف قهفه
خۆشتره عوزری گونه هکاران له سه د زیگری ریا
ئەم به نه رمی عه فوه عه فوه، ئەو به توندیی عه ف عه فوه
شیخی و سه ر لنگه ده ستاری به ده ستاری بوزورگ
ره ند و، ده ستاری که لله ی من ده فه، نه ک مینده فه
خادیمی مه خدوو مییه، ماقوولی ناماقوولییه
له م ده ره ئاسه ف سوله یمانه، سوله یمان ئاسه فه
ساحیبی (علم الکتاب) ه موتریبی هودهود نه فه س
یا سوله یمانه له (اخوان اللفا)، ئاسه ف سه فه
جامی تاقی مه یکه ده میشکاتی قیندیلی دله
شیشه پر قه ر قه ف له ره فره شاهی عالی ره فره فه
تهبعی «نالی» تونده ئەمڕۆ، یا به نه شئه ی نیم نیگاه
مهستی ره حراح و مه ی و راح و قه راح و قه ره فه؟! !!

((

كەوا زەر تايى يەكتابى دەللى خورشيدى ئافاقە
مەللى خورشيدى ئافاقە، بلى مېھرى كەوا تاقە
رەياحىن پەرچەم و، لالە كولاه و، ياسەمەن تورپە
بەنەفشە خال و، نەرگس چاو و، گول زار و سەمەن ساقە
بنازم دل بەرى خۆم چەندە پر وەسەف و چ بى عەيىبە:
بە چاو مەست و، بە دل ھوشيار، بە ئەبرۆ جووت و ھەم تاقە!
نەواى ئاھەنگى (قَدْ قَامَتْ) تەرىقى جەمعى زوھھادە
قەد و قامەت بە لەھجەى راستى تووبايى عوششاقە
بە زولفى تۆيە وابەستە، لە من دل گەر پەريشانە
بە ئەبرۆى تۆيە پەيوەستە، ئەگەر تاقەت لە من تاقە
بە نەھرى كەوسەر و شير و عەسەل چەند تىنووە سۆفى
لەبى «نالى» دوچەندان بۆ لەبانى لەعلى موشتاقە

((

به مهرگی خۆت قەسەم، زاهید، ھەموو عومرت عوبووریکە
مەقام و مەنزەلت، ئاخەر، لەکن جەمعی قوبووریکە
دڵم بەردە ئەگەر شاخە، بە چاوی سووکی مەنوارێ
بەخۆراییی نەسووتاوە، ئەمیشەش کیوی تووریکە
شوعای رووت لە گەردندا دیارە دڵ دەسووتینێ
بنازم بەم تەجەللایە، چ خورشید و بلووریکە!
لە خەلۆت ھاتەدەر سوۆفی، گل و بەردی بەسەرما دا
مەکەن مەنەیی لەبەر خەلۆ، ئەویش تازە غورووریکە
غەمی چاوت لە چاومدا، ھەمی قەددت لە سنیەمدا
لەبەر سستین و زەعیفی ئەو خەویکە، ئەم خوتووریکە!
بە زاهیر شادمانیمە لەبەر کەتمی ھەموو دەردان
کە «نالی» گەر بنالینێ ئەمیش نەشئە و سوورووریکە

((

سهرى هەر مووى به ده نىم تهرزه ته مه ننايىكه
گهر دشى تووكى سهرم دوو كه لى سه ودايىكه
وه ره سهر سهيرى سه فاگهى نه زهر گهى چاوم
كه عه جهب مه نزه رهى سهير و ته ماشايىكه
سوژشيكى نه فەس و شوڤشى نائى نايى
هه ريه كه نه وعه غينا يىكه، به مه عنايىكه
هه لقه هه لقه ي چ ده كه ي داوى كه مه ندى زولفت
بو دلى خه سته كه وا به سته يى هه ودايىكه؟!
هه رده مه فهرشى كه سيكى كه يه بى مه هر و نيكاح
دوور له چاكانى، عه جهب فاحيشه دنيايىكه!
«نالى» ئاسووده نيه توولى نه مامى عومرت
به نه فەس ديت و ده چيىت، ئه سلى له سهر بايىكه

((

شاهینى دو چاوت كه نىگا و مه یلى به دانگه
كیشانى به قوللابى دلاویزی بژانگه
سوڤى و سهر و میزهه، من و زولف و سهر و دهسمال
من كوشته یی لاجانگم و، ئه و كوشته یی جانگه
فهرمووته كه بانگم كه، شهوى، دیمه كه نارت
قوربان! وه ره شه و رۆیى، ئه واهه ده یی بانگه
بنوینه برۆ، یه عنى هیلالى سهرى ماهت
چون وهه ده یی ماچى سهرى كولمت سهرى مانگه
«نالى» مه كه، تووړا بو، له بهر جه بهه یی گرژت
ناییتته ئه لاب، عیجزى له بهر دوو كه لى قانگه

((

بنواره وشكه سوڤي و ره قسي به ههلههله
ديسان له به حري وشكي ههوا كهوته پي مهله
ئهم ئه رزه مه زره عه عه مهله و كولخهني ئهمهل
هه ندي بووه به مه سجيده و، هه ندي به مه زبه له
شيخم، چ گهرمه حهلقه يي زيكرت به ره شبه له ك!
حالي ئه مانه خو به جه نانت موحه وو له!
دائيم له دووته ميگه لي ژن، نير گه لي پياو
به م ريشه وه له پيشه وه بووگي به سهر گه له!
دنيا مه حه للي كهون و فه ساديكه، حيز و دوون
مه علوومه چهن به حيله يه، عه يياره، چهند ده له!
تو شيخ و ئه و عه جووزه، عه جه ب دوستي يه كترن!
بي شاهيد و نيكاحه دياره مو عامه له...
«نالي»! سهرت له گونبه ده كه ي خانه قا ده كا
لايي پره له مه شعه له، لايي له مه شعه له...

((

شكەنجى عەرز و توولى پىچى زولفت بى سەرەنجامە
مەسەل توولى ئەمەل، عومرى خزر، زنجىرى سەودامە
بە شەر ھاتن رەقىب و موددەنى، من خۇشى خۇشىمە
كە دەعوايە، لە ھەر لايە بكوژرى سوودى ئىسلامە
ئىشارەم كرده ئەبرۆى، يەنى: مىحرابت كەچە، فەرمووى:
ئەمە قىيلەى تەمامى عالەمە، جىي جىلوە ئىمامە
لە سايەى رووىي تۆۋە شامى خەلقى تەلەتى سوبجە
لە شامى زولفى تۆۋە سوبجى ئىمە زولمەتى شامە
لە ئاب و تاب و ئەشك و ئاھى خۇمدا بووم بە بورىانى
لەباتى پوختەگى سووتام و ئىستەش پىم دەلى: خامە
نیشانەى پوختەگى بى دەنگىيە «نالى»! ئەگەر پوختەى -
بە حوججەت تەى بکە نامە، بە حىددەت پەى بکە خامە

((

سەودازەدەكەى زولفت، ئەزھارى لەكن پەشمە
دوور لەو گولە بى خارە، گولزاري لەكن پەشمە
سوڧى كە گران بارە، بيمەغز و سەبوك بارە
سووف پۆشى غەمى بارە، ئەو بارى لەكن پەشمە
دېوانە كە شەيدا بى، تووكى سەرى سەودا بى
قەت هېچى لەسەر نابى، دەستارى لەكن پەشمە
سېنەى دلى بى كېنە، سافە وەكو ئايىنە
مەستوورە بە پەشمىنە، ئەسرارى لەكن پەشمە
عاشق كە دەكا راوى، زولماتى شەوۋە داوى
موڭگانى تەرە چاوى، بېدارىي لەكن پەشمە
سووفى! چىيە ئىشى تۆ؟ ھەر كايە حەشىشى تۆ!
عاشق وەكو رىشى تۆ، ھەوسارى لەكن پەشمە
چەن واسىيە ئەم زېھنە، ئەفلاكى تيا رەھنە
ئەجبالى لە لا عېھنە، ئەدواری لەكن پەشمە
«نالى» كە قەدەح نۆشە، مەستانەوۋ سەرخۆشە
خامۆش و نمەدپۆشە، ئەشعارى لەكن پەشمە

((

بايى له تهرهف قىبلهمه وه ديت و وهزانه
يا بويى ههناسه ي دهمى غونچه ي لهرهزانه؟!
ئەشكەم، كه له گەل عەشقمە، تىفلىكى فەهيمە
هۆشم، كه له گەل خۆشمە، پىرىكى نەزانه
تيزاوى سوروشكەم وه كو ئىكسىرى سوههيله
روخساره يى زهردم وه كوو ئەوراقى خەزانه
شىخەم! وه ره دەر، فەسلە به هار و گول و گەشتە
ئەبيامى له گەرمابه خزان وهقتى خەزانه!
ئەو شىخە به كوم مەگره كه پەشمينه مەريده
ئەو ريشە به سەر داره وه ريسىكى بوزانه
به حرى غەزەلم پەر له دور و گەوهه ره، ئەمما
غەوواسى دهوئ يەعنە به تەعميقى بزانه
پەر دانەيه، ئەمما نەوه كوو دانەيى چەلتوو ك
به حرم وتوو، نەك وه كو گۆلى مەرهزانه
حوسنى نەزه ره، ئەسلە نەزه ر، حوسنى به عيسمەت
سوؤفى كه ده كا تەركى، به ئينسانى مەزانه
ئەو گەوهه ره نوكتە كه له «نالى» ي دەدزن خەلق
ئاويى نييه، وهك ئاگرى بئ شەوقى دزانه

((

ئەلا ئەي نەفسى بووم ئاسا، ھەتا كەي حيرسى ويرانە!
لە گەل ئەم عەشقبازانە برۆ بازانە، ئازانە!
موسولمان! ليرە مانى خان و مانت ھەر نەمان ديتى
پەشيمان بە، كە دەرماني نەمانت مايەي ئيمانە
بلا بو كوندەبوو بى، مفتى مشك و ماري كەندوو بى
خەتيرەي گەنجى ويرانە، زەخيرەي كونجى كاشانە
بەقييەي عومرى زايع گەر مورادت پى تەدارەك بى
خەياتى مەككەت و مەوتى مەدينەت جەبرى نوقسانە
چ مەككە؟ دار و بەردى قاعيدەي ئەركانى ئىسلامە
چ تەيپە؟ ماء و خاكى مائيدەي ئەنوارى ئيمانە
فيداكارى تەن و جان بە، لە ئاسانى ھەراسان بە
كە داغ و دەردى ريگەي مەككە باغ و وەردى مەردانە
ئەگەرچى ريگە: خاكى خوینە، دار و بەردى ئيسقانە
نیشانەي تيرى ريگەي عەشقە ئەم ئيسقانە سپانە
وتم: داخو چيپە سوور و سپى تىكەل؟! كە تيفكرىم
سەراسەر كەللەيى ئوشتەر، لەبالەب خوینی ئينسانە
بەلئى بەم ريگەدا جەممازە جانبازە كە رۆژ و شەو
دەكا سەير و سولووكى دائيمەن سەر خۆش و مەستانە

قەتارى زەنگ و قۆرى ئوشتەر و ئىستر لەسەر كيوان
دەلئى زيرەي قاز و قولنگى ئەوجى كەيوانە
چ ريگىكى سپى واشە، ئەوئەندەي كەھكەشان دوورە

چ سەحرايىكى شىن رەنگە، بە قەد نۆ ئاسمان پانە
مەگەر رېيى حاجيانە وا تيا سەييارە سەييارە!
مەجەپرە ئالەتى جەرپرى جەرپرى سارەبانانە!
فەزا بەحرى موحىت و وشترى تېدا سەفینەى بەر
سەرابى مىسلى نىل و دىجلەوو جەیحوون و عوممانە
لە سەد جى کلکى ئوشتەر گەيپە ئەرزی مەهلەكە، ھېشتا
يەمى فەججى عەمىقى ئالى ھەر بى قەەر و پاينە
لەنيو ريگى رەوانى قوم نوقوم بوو وشتر و بوو گوم
نەما گوپى بېستنى (قۇم قۇم)، چ جاي ئىمكانى ھەستانە
تەنى حاجى لەسەر چوار چپوھىيى ناجى دەليى نەعشە
لوعابى خۆر لەسەر ئىجرامى وەك کافوورى ئەکفانە
مەلئى: دەشتە، بلئى: دنيا ھەموو خانىكە ئەم ھەوشە
چ ھەوشىكە؟ کە ئافاقى ھەسار، ئەفلاکى سەربانە
مەلئى ريگەى کەشندە، يا کوشندە ئەژدەرە، يا خۆ
کەمەندە، يا تەنابى خپوھتى گەردوونى گەردانە

عويوونى گەرم و سوپراوى مىسالى چاوى گريانە
رعووونى شاخى سووتاوى شەببەى جەرگى بوريانە
لەبن خاکی مەغاکی ئاتەشىنى، لەعلى لەب توشنە
لە سەر ئابى سەرابى، سەروى سپرابى موغەيلانە
سماقى ئەحمەرە، يا قووتى رۆح و ئاگرى نەفسە؟!
حەساتى ئەببەزە، يا شوھب و نەجمى رەجمى شەيتانە؟!

به زاهير گهر مه گهس داره، به باتين سهد چه مهن زاره
به سوورته يه ک به يه ک خاره، به مهنا سهد گولوستانه
نهستان و خهسه ک زاري سونوofi شهوکه يي خاري
گه لي خوشتر له سهروستان و، دلکesh تر له بوستانه
قه تاد و غه رفه ج و خيتمي و عه زات و عه وسه ج و ئه سلي
چ دامهن گير و شين و دلنشيني ري غه ريبانه!
شهفيري چالي شورى ههر ده لي له علي نمه ک پاشه
حهفيري چاهي وشکي ههر ده لي چاهي زهنه خدانه
له باتي لاله يي هه مرا جگهر پور داغي خورشيده
له باتي سونبولى تاتا سهر و سهودا په ريشانه
موغه يلاني جل و ميژه دريني سوفييه، يه عني
ئه مه ري موخريماني مه حره مي سهر رووت و عوريانه
شوتوربانا! ئه مه په رزيني باغي رهوزه يه، يا خو
عه رار و عه رعه ر و باني خياباني بيبانه؟!
ئه سيري سيلسيله ي به ندي مه هاري سه رقه تارت بم
که ده مکيشيته رهوزه ي هه وه کو مه جنووني ديوانه
چ رهوزه؟ رهوزه يي جهننه ت! چ جهننه ت؟ جهننه تي قوربه ت!
چ قوربه ت؟ قوربه تي راحت! چ راحت؟ راحت تي جانه!
مه قام و زه مزه مه ي حادي، له شهوقي که عبه وو حوجره ي
مه قام و زه مزه مه، وا ئوشتری هينايه جؤلانه
سه ريري جونبوشي تهخت و مه حه ففه ي مه خمه لي سهوزي
ده لي ته سبيحي مورغانه، له سهر تهختي سوله يمانه
که ژاوه و دار و بار و تهخته يي لوختي له سهر بوختي

دەنالینن لە شەوقی تەیبە وەک ئەستوونی حەننە
چ نووریکە لەنیو فانۆسی بەرگی کەعبەدا، زاهیر
دەکیشی خەلق و، باتین ئیمتیسالی ئەمری یەزدانە؟!
چ جەزبە؟ جەزبەیی زەوئە لە قیندیلی حەرەمدا، وا
دەبێ ئینسان لە تەوفیدا بسووتێ میسلی پەروانە
چ نووریکە لە حوجرەى رەوزەدا وا قائیمە قوببەى
قەوامی عەرش و فەرش و قەلبی ئینس و قالەبى جانە!
چ حوجرە؟ حوجرەى عولیا، کەوا نەعلەینى خوددامى
دووری تاجى سەرى قوتب و وەلبى و شاه و سولتانە!
چ حوجرە؟ وا لە خاکی میللەتى دەولەت پەناھیدا
کەمینە خادیمی سولتان و، شاهەنشاهی دەربانە!
چ قوببە؟ سیلسیلەى قیندیل و شەمعى باب و میحرابى
شوعاعى نوورى دیدەى کەوکەبى ئەیوانى کەیوانە
مەکانى واسیتەى ئیمکان، مەکانەت بەخشی ئینس و جان
مەکینى لامەکان سەیران تییدا تەشریفى میوانە!
چ میوانیکە؟ ساحیب جى و جاہ و عیززەت و عەزمە
کە دوو عالەم توفەیلی دەعوەتى و، ئەو ساحیبى خوانە!
موحەممەد، ئەحمەدى مۆرسەل، مۆنیری مینبەر و مەحفەل
بەشیری ئاخیر و ئەووەل، نەزیری خویش و بیگانە
سیراجى ئەنبییا، خەتمى روسول، نوورى موبینى حەق
کە عالی کەعب و قەدر و دەست و سەدر و خاتەمى شانە
لەسەر ئەو زولمەت ئابادى شەوى کوفرە کە تالیع بوو
سەلّا هەستا لە ئینس و جان کە رۆژى نوورى ئیمانە

له نه فخی سوور و نه شری به عسه تی دینی حه ق ئی حیا بوو
له قه بری جاهیلییه ت هاته دهر هه رچی موسولمانه
له سایه ی ئه مر و نه هی، حه قق و باتیل بوو به دوو فیرقه
به میسلی فه رقی رۆژ و شه و که فاریق نووری ئیمانیه
سه عاده ت بوو به نوور و ساعیدی زهروه ی هیدایه ت بوو
عه لامه ت نووری ئیمانی (بیلال) و (وه یس) و (سه لمان) ه
شه قاوه ت بوو به دوود و داخیلی کووره ی زه لاله ت بوو
ئه ماره ت خو سری خو سه ره و، که سری کیسرا، شه ققی ئه یوانه
له جومله ی مو عجیز ئه نده ر مو عجیزی: ئه حکامی قورئانه
که میعرا بی بو له نده ی ئه ووه لی ئایاتی «سوبحان» ه
له نووری مو عجیزه ی تیغی نه ما قه ت زو له مه تی شو به هه ت
که روونا کی شه وی میعراجی، رۆژی به دری بوره انه
شه وه ماما، شه و چراغی جه دی و سه ور و مه رته عی شامی
دوسه د قه رنی غه زاله و قۆچی سوبحی عیدی، قوربانیه
له خه وف و خه جله تی، به ردی شه هی ئه نجوم سو په ئیسته یش
که هه لدی، زه ردی یو سووری له ته لعه تیا نوما یانه
شه وه ئه ماما، که و که به ی هه ر که و که بی نیلی فه له ک ده تگوت
له میسری رۆژی زینه ت ده سته مووسای ئیبنی عیمرانه
شه وه ئه ماما، غیبه تی نووری سووه یدایی دل و دیده
شه وه ئه ماما، خۆر تیا گۆیا له شه رمی نووری په نه انه
شه وه ئه ماما، رۆژی روشن نه یگه یشته گه رچی ئیستاکه ش
له دووی شه و که و تووه، ده روا به سه ر سه ر، گه رمی سه یرانه
له هیجری یووسفی میعراجی، یه عقووبی فه له ک، چاوی -

نوجوومی بوو سپی، هیشتاکو هر چهیران و سههرانه
فهلک پهردهی شهب ئه‌ندهر رۆژی سهر فانۆسی ئافاقی
زه‌مین و ئاسمان، له‌م بانه تا ئهو بانه تابانه
شه‌وه ئه‌مما سوبحی بیداریی تالیع بوو که جوهریلی -
ئه‌مین بو خزمه‌تی تاها تیا مه‌ئمووری فه‌رمانه
به فه‌رمووده‌ی خودا فه‌رمووی: بفرموو! هه‌سته هه‌ر ئیسته
له‌جیی به‌دری دوجاوو دورپی یه‌کتا، دورپی یه‌کدانه
ئه‌من مه‌هدی ئه‌تۆ هادی، شه‌وی ته‌جرید و ته‌قربیه
له‌به‌رکه خه‌له‌ته‌ی قورئان و ئه‌م ته‌شریفی ریزوانه
که مه‌دعووی لازه‌مان و لامه‌کان و قوربی بیچوونی
سوار به له‌م بوراقه باریقه، له‌م ره‌خشه ره‌خشانه
وه‌ها هه‌ستا به بالی جازیه‌ی قودره‌ت، له نیوه‌ی ری
به‌جیما ئه‌سپ و په‌یک و ره‌فه‌ف و ئه‌م چه‌رخه ده‌ورانه
موشه‌رپه‌ف بوو به ته‌ختی عه‌رش و تاجی قوربی (عندالله)
به هه‌رچی ده‌رجی (او ادنی) و (ما اوحی)ی قورئانه
به هه‌رچی چاوی دینی عیشقی تیدا شاهیدی سیدقه
به هه‌رچی دیدیه‌ی عه‌قلی تیا شه‌وکوپر و چه‌یرانه
موخه‌سه‌سه‌س بوو، موره‌خه‌سه‌س بوو به ئه‌سراری که ته‌قریری -
ئه‌جه‌لل و ئه‌زه‌م و ئه‌علا له ته‌عبیری سوخه‌ندانه
په‌یاپه‌ی هاته‌وه سهر جیگه‌یی گه‌رمی له‌گه‌ل توحفه‌ی
سه‌لات و هه‌م سه‌لام بی له‌و چه‌بیه‌ی پاکی سوبحانه
له‌گه‌ل ئال و له‌گه‌ل سه‌حبی، خوسووسه‌ن چار یاری دین
ئه‌بووبه‌کر و عومه‌ر، عوسمان و چه‌یدره شیر یه‌زدانه

به قوربانی عولوومی ئه‌ووه‌لین و ئاخیرینت بـم
له گه‌ل ئه‌سراری قورئانت که‌وا ئه‌لتافی ره‌حمانه
مورادم زیلله‌ت و پارانه‌وه‌ی حاله‌، نه‌وه‌ک نه‌عته
به چهن به‌یتیکی کوردانه‌، که قورئانت سه‌نا خوانه
ئه‌گهر چی کوردی دووری شاره‌زووری قه‌سوه‌تم، ئه‌مما
وه‌سیله‌م ته‌یبه‌وو حیلمی شه‌فیع و فه‌زلی مه‌ننانه
به سه‌ر هاتووومه‌ ئه‌و خاکه‌ی که ههر مسقاله‌ زهرپژیکی
به میزانی شه‌فاعه‌ت کئوی حیلم و به‌حری غوفرانه
نه‌بوو رووم بی‌مه‌ خاکی چاکی پاکی ته‌یبه‌، تا بیستم:
به سه‌گ نابیی موله‌وو‌ه‌س ئاوی زه‌رقا، به‌حری ئی‌حسانه
چ زه‌رقا؟ بۆ سیا‌هی ده‌فته‌ری ههر ناسییه‌ ماحی
چ ته‌یبه‌؟ بۆ ته‌بایی ده‌ردی ههر ده‌رمانده‌ ده‌رمانه
ده‌ری ره‌حمه‌ت که‌وا به‌حری موحیتی عاسییه‌ «نالی» -
تیا جان و ته‌ن ئوفتاده‌ی شه‌پۆلی سه‌یلی عیسیانه

((

سوروشکی من که لیلاوه، غوباری کوه و هاموونه
وهره سهرچاوه کهم بنواړه، وهک ئاوینه، چند روونه!
مونه ججیم کهرگهس و لاشه ی له لا شه یئیکه، نه یزانی
که ئه م ئه فلاکه چند لاکه، که ئه م گهر دوونه چند دوونه
له ده ورانی ته بیعتدا له گه ل سهری فله ک جووته
له ملیا چه مبه ری ده وران و ته وقی چه رخی گهر دوونه
له سایه ی شه خسیکی هیممه ت بلند، ئاسوده یه شارئ
به لئ خیتته ی (سوله یمانی) سه وادی زیلی (کودروون)ه
وهره سه یری خیابان و به یازی ده فته ری نالی
که سه ف سه ف، مه سره ی به رجه سته، ریزی سه روی مه وزوونه

((

دلّ سیاسه‌نگ نه‌بی، مائیلی خاکی وه‌ته‌نه
خالی له‌علی حه‌به‌شه، ساکینی بوردی یه‌مه‌نه
په‌رچه‌می سونبولیی و، قه‌ددی (ققیب البان)ی
زولف به‌هلوولیی و، خه‌ت زه‌نگیی و، وه‌جه‌یی حه‌سه‌نه
ته‌لعه‌تی ئایه‌تی جان. مه‌زه‌هری ئی‌عجازی به‌یان:
له‌بی دورج و، ده‌هه‌نی سپر و، که‌لامی عه‌له‌نه
ده‌ست له‌خوینم مه‌ده، ئالووده مه‌که دامه‌نی پاک
خوینی من سابیته، باتیل نیه وه‌ک ره‌نگی خه‌نه
وه‌ک گوئی ئاته‌شی، خه‌ملیوه به‌به‌رگی چه‌مه‌نی
قامه‌تی نارهبه‌ره، ناروه‌ره، ناروه‌نه
رۆشنی دیده به‌ئینسانه، که‌موژده‌ی قه‌ده‌مت
رۆشنی دیده‌یی غه‌مدیده‌یی (بیت الحزن)ه
دلّی «نالی» که‌ئه‌نیسی (قه‌ره‌داغ)ه، ئیسته‌یش
داغی (سه‌رچاوه)وو (دیوانه)یی دار و ده‌وه‌نه

((

لهو وهختهوه بیستوومه دیتن بهقهدهر چاوه
هر مووم له بهدهن یه کسه، وه ک عهینی فهنهر، چاوه
فهرمووی که ههموو دهم بی گریان و، شهویش نهنوئ
ئهم بهندهیه مهئمووره، ئهم ئهمره لهسه ر چاوه
جیگایی نهزه رگا بی، شهش جانییی ده ریا بی
ئهی مهردومی سهیرانی، لهم خیتتهیه هر چاوه
چاویشی له «نالی» کرد، دین و دل و جانی برد
گهر زولفه ئه گهر نازه، گهر خهندهیه، گهر چاوه

((

ئەو سىلسىلە ۋا مىشكى خەتا نىۋى براۋە
پېچ و شىكەن، خەم بە خەم و، خەلقە كراۋە
لەو لاۋىكە لەۋلاۋە بە ئەم لاۋە كشاۋە
يا ياسەمەنى خاۋە بە روۋى رۆژدا رزاۋە؟!
يا دوۋكەلى جەستەى مەنە بەو شەمە سوتاۋە
يا ھەۋرى سياتاۋە كە مانىع لە ھەتاۋە؟!
داۋىكە لە روۋى دانەيى خالت تەنراۋە
زنجىرە لە پىي مائىلى ئەو روۋتە نراۋە
ھەى ھەى! غەلەتم گوت. ئەمە زولمەت، ئەۋە ئاۋە
بەو زولمەتە، بەو ئاۋە، خەياتم غەلەتاۋە
دل تىنۋە، سووتاۋە، بە بى تاقەت و تاۋە
رېگەم بە سەراۋە، كە دەچم رېم بەسراۋە
ئەو شەربەتە، ئەو جامە شەراۋە، لەبى ناۋە
بۆ «ئالى» يە ئاخىر كە خودا بۆ ئەۋى داۋە

((

زولفت به قەدتدا كە پەريشان و بلاوه
ئەمرو له منى شيفته ئالوز و به داوه
ئەم عومره عەزىزه كە له بۆت نەقد و دراوه
سەد حەيف و دريغا كە موسولمانى نەماوه!
عومريكى دريژه به خەيالى سەرى زولفت
سەوداوو پەريشانم و سەودايە كى خاوه
هەر چەندە كە رووتم، به خودا مائىلى رووتم
بى بهر گىيە عىللەت كە هەتيو مەيلى هەتاوه
(مانى) نىيەتى قووەتى تەسویری برۆى تۆ
ئەم قەوسە به دەستى مۆتەنەففىس نەكشاوه
بۆچى نەگريم، سەد كەرەتم دل دەشكىنى!
بۆ مەى نەروژى، شيشە له سەد لاوه شكاه!
بى فائىدەيه مەنعى من ئىستاكە له گريان
بۆ عاشقى بىچارە زووهم ئاوه رزاوه!
هەر جۆ گەوو جىگىكى كەوا سوور و سویر بى
جىي جۆششى گريانى منە و خوینە رزاوه
سۆزى دلەمە باعيسى تاو و كولى گريان
مەعلوومە كە ئاگر سەبەبى جۆششى ئاوه
«نالى» وەكو زولفت كە مۆتيعى بەرى پیتە
تيكى مەشكىنە، به جەفا مەبخەرە لاوه

((

تا له من ئەو زولفە ریی بۆسە و کەناری گرتوو
ناودەمم بێ شوبهە تامی زەهری ماری گرتوو
خۆش لەسەر سینهی سەری هەلداوه دوو گۆی سەر بە مۆر
مات و حەیرانم کە عەرعر کە ی هەناری گرتوو!
ئەژدەهای زولفی له دەوری گەنجی حوسنی حاریسە
حەلقە حەلقە، چین بە چین، سەرتا بە خواری گرتوو
ماهی من تەنها مەهی کە سەد نوجوومی مەحو کرد
یاری من تەنها گۆلی کە سەد هەزاری گرتوو
دامەنی پاکی مەداری دائیرە ی خامە ک نییه
خوینی مەقتوولانە وا دامینی یاری گرتوو
گەرد و بادی هیجری تۆ وا عالەمی لی کردمە تۆز
نە ک دو چاوم، بە لکە حەتتا دل غوباری گرتوو
شەربەتی عونابی لیوی شە ککەر و بادامی چاو
سەروی قەددت راستە ئەنواعی سیماری گرتوو
لە علی شە ککەر باری تۆ تیراوه، شە ککەر باریه
لیوی میحنەت باری من بی ئاوه، باری گرتوو

پر جہفایہ، بیّ وہفایہ، زوود جہنگہ، دیر سولح
سہد دریغ و حہیفہ تبعی رۆزگاری گرتووه
یادی (کانی دمدم) و سہر چاوه کہی (میگور) دہ کا
(بہ کرہ جو) ی چاوم کہ شیوہی (سہر چنار) ی گرتووه
بیّ مہ حابا ئاو دہ پڑی گہ بہ فہور و گہ بہ دہور
چاوی من موددیکہ شیوہی ئابشاری گرتووه
شہمعی بہ زمی من کہوا سووتاوہ، زہرد و ئہ شک ریژ
قہت نییہ فہردیک نہ لی رہنگی مہزاری گرتووه
موددہعی زہ جرم دہ کات و، پیّم دہ لی: سہبرت بیّ
کہر بہ لہ عنہت بیّ کہ کہی عاشق قہراری گرتووه!
«نالی» وا دائیم کہ مہ شغوولی فوغان و نالہیہ
باعیسی ہیجرانی یارہ دل شہراری گرتووه

((

گولېنى قەددت له قوبېه ي سینه غونچه ي کردووه
غونچه بهم شیرینییه قەت نه ی شه کهر نه یکردووه
نه خلی بالات نه و بهره، تازه شکوفه ی کردووه
تو که بوی شیرت له دهم دی، ئەم مەمەت که ی کردووه!
قامەتت نه خله، به شیر ی، فائیکه ی په ی کردووه
نه خلی بی نیشی مەمەت شه هدی سپی قه ی کردووه
نه خل و روممان پیکه وهن، یا باغه بان وه ی کردووه
سه روی هی ناوه له سیب و به ی موتور به ی کردووه!
بو مەمک «نالی» چ مندا له وه ی کردووه
گەرچی مووی وه ک شیر ه، به و شیر ه شکوفه ی کردووه
خۆش به هەردوو دەست و دهم گرتوویه ئوخه ی کردووه
کیزب و توه مەت، ئیفتیرا و بو هتان که توبه ی کردووه

((

گه رمی و ته پری به هاره که پشکو کوژایه وه
پشکووی گولاته شین به نه سیم بوو گه شایه وه
لاله که مه جمهریکه به با خوښ و گهش ده بی
ناوی که پر خه لووزه، به شه بنم گه شایه وه
گول زاری وا، که هه رچی ده میکی بو پیکه نی
غونچه ی گه شا، که یه عنی گرپی دل کرایه وه
فه سلې که هه ر له فه رقی به شه ر تا ره گی شه جه ر
وشکی به غه یری سو فیی و عاسای نه مایه وه
له م فه یزی نووره هه رچی که وا نار ه مردو وه
به م نه فخی سووره هه رچی که خا که ژیا یه وه
هه نجیری نه و شکوفه که پر بوو له شیر ی ساف
تیفلی عینه ب شکوفه یی کرد و رشایه وه
دایه ی زه مین که حامیلی ئه بنایی مه حشه ره
هه ر توویکی تیا که ئه مانه ت بو، دایه وه
سونبول له بهر رو عوونه تی شمشادی تازه دا
هات و به ته عن و دهوره به سه ریا شکایه وه

خه زرا، ده لئی زه مینه به (چین) و (خه تا) یه وه
غه برا، ده لئی سه مایه، به شه مس و سوهایه وه
(برْدُ الْعَجُوز) هیکه که نه یبوو به غه یری به رد
دنیا ئه مه چ رهنگه، چ بیئیکه دایه وه
غه یری ته پری عیشقی هه رارهت نوما، نه ما
به فریش له سهرد و گهرمی خه جالهت توایه وه
هه ر چاوه پی که وشک و عه قیمی بوله ندیه
وه ک تهبعی من به نه زمی خوشی نه غمه زایه وه
ساف و رهوان و نه رمه وه کو زه مزه م و فورات
نه ک رهنگی نیله یه عنی که هات و گه پرایه وه
سو فی ریایه خه لوه تی، بیئنی به هاری کرد
هاته ده ری له سایه پی چایه ر، هه سایه وه
«نالی» به داوه شه عری ده قیقی خه یالی شاعر
بو ئه و که سه ی که شاعیره سه د داوی نایه وه

((

سهری زولفت که رشته‌ی عومری خزره، نیوه هه‌ودایه
چ هه‌ودایه؟ که هه‌ر حه‌لقه‌ی دوسه‌د زه‌نجیری سه‌ودایه!
برۆت تیغیکه وسمه‌ی سه‌یقه‌ل و مه‌سلوول و مووکاره
که عیشوه‌ی جه‌وه‌ره، ره‌مز و ئیشه‌ره‌ی ئاوی مه‌ودایه
به‌نه‌شه‌ی سستی و مه‌ستی وه‌ها مه‌ستوور و مه‌خمووره
نزانم خه‌و له‌چاوتدایه یا چاوت له‌خه‌ودایه!
له‌سایه‌ی کوفری زولفت دل (فنا فی النور)ی ئیمانه
مه‌لین زولمه‌ت خراپه، وه‌سللی په‌روانه له‌شه‌ودایه
هه‌ناسه‌م زولفه‌که‌ی لاداوو مه‌یلکی نه‌کرد چاوی
نه‌سیم ئه‌نگووت و شه‌و رابورد و نه‌رگس هه‌ر له‌خه‌ودایه
له‌دووری تۆیه ئه‌ی خورشیدی پرته‌و به‌خشی شه‌و گه‌ردان
که «نالی» وا له‌حالاتی میحاقی ماهی نه‌ودایه...

((

بيستم له هه موو لايه، مه يلى شهړ و ده عوايه
سهودا له سهرمدايه، باكم چ له غه و غايه
فه رمووى به مژه ي مه ستي، ئازانه وو ته پرده ستي
ساده ي له دلى سستي، تيرى، به ته مه ننايه
چه رخي چه پي گهر دوونه، راست و چه پي چهند دوونه
بى چاكه چ بيچوونه، راستى له چه پي نايه
پيم گوت: مه كه چاك چاكم، پيش خزمه تى زور چاكم..
فه رمووى: به سهرى كاكم، داغت له دلمدايه!..
زاهيد! مه كه مهنعي دل، بو تو نيه سوودى گول
خاكت به سهر ئه ي غافل! كهو توويه چ سهودايه؟!
«نالى» مه كه وه سفى تو..باريكه نه مامى تو..
مه علوممه كه سهروى تو بى ميسله له دونيايه..

((

سەرمايه يى سەودا كە دەلەن زولفى دو تايە
هەر پيچشى تاييكي سەد ئاشووبى تايە
بيده به دلەم، شيفته بو شيفته چاكە...
بيخە ملەم، ئەو قەيدە بە ديوانە رهوايه...
ئەو خاكي دەرە مەسكەنى سەد سالەمە، شايد
جارى لە دەمى تۆ بيهەم: «سەگ بەوہفايه»
زولفت سەبەبە، دل بە عوزارت كە دەسووتى
سووچى شەوہ وا قاتيلي پەروانە چرايه
«نالى» كە ويقارى نييه، بيپاكە لە خەلقى
سوڤى كە سلووكيكي هەيه، عوجب و رايە

((

موشه خخهس لهشکری خهتت لهسهر تهسخیری بالایه
که تورپه ی (میری میران) ت نیشانه ی سهبتی توغرایه
خوسووسهن هیندووی خهتتی به یازی روویی (مهحموود)م
له مولکی (رۆم)هدا ئیستهش (خهلیفه)ی شاری (بهغدا)یه
له بازار ی مهحهبهتدا ههدییه ی توحفه یی میران
له بو خورشیدی تابانم پیاله ی شوخی مینایه
له کۆهی (نهجد)ه ئیستاکه وهکیلی (قهیس)ی مال ویران
منم (مهجنوون) و زنجیرم گرئی گیسوویی (لهیلا)یه
کولاهی فهخر و تهعزیمم گهیشته چهرخ ی ئهتلهس رهنگ
که بیستم قهلبی میرانم لهسهر مهملووک ی ئاغایه
له دنیا جهننهتی باقی تهلاری شاهیه، ساقی!
(حهبییه) تورپه یی تهوقی ملی (شیرین) و (عهزرا)یه
نیشانه ی فهخره بو من گهر به سهر بێم نهک به پی، ئهmma -
به مهرگی تو قهسهه، شاهم! غوزر مهسمووعه، سهرمایه
به حهقق ی تاری کاکۆلی سهراپا لوولی ئهو شوخه
ئهگهچی پهشمه، ئهmma دل له تورپه ی زولفی سهودایه
موحهققهق مهشرهبی «نالی» له شیعرا ههروهکوو «خاکی»
خهیالی «کوردی»یه، بهیتی سهراپا زولفی دوو تایه

((

ئەللا...ئەللا.. كەچ عەقل و چ كەمالىكى ھەيە!
لە گەل ئەو عەقل و كەمالە، چ جەمالىكى ھەيە!
دلرڧىنىكە لە بۆ مەدحى، سەراپايى ئەوئ
واجبە مەدحى بكا ھەرچى كە مالىكى ھەيە
ئەھلى ئەم شارە ھەموو نۆكەر و ئەتباعى ئەون
يووسفى مىسرە، عەجەب جاھ و جەلالىكى ھەيە!
گەر خەيالى دەھەنى بىنمە نىو ئەم غەزەلە
دین دەلین ئەم غەزەلە، وردە خەيالىكى ھەيە!
خەتى سەبزی لە كەنارى لەبى، «نالى»! ھەرۆك -
«خزرى زیندە» لەسەر چاھە، زولالىكى ھەيە

((

عاشقی بی دل دهنالی، مهیلی گریانی ههیه
بیشکه، ههوره تریشقه، تاوی بارانی ههیه
چاوی من دهم دهم دهپژئی، ئاوی ساف و خوینی گهش
دا بلین دهريای عومانه، دورپ و مهرجانی ههیه
پهچهمی روو دادهپۆشی، پیچی زولفی پیچهیه
دا به رۆزیش پیی بلین، شهمعێ شهبوستانی ههیه
ئاسمانی حوسنی مهحبووبهم له ئهبرۆ و زولف و روو
دوو هیلال و دوو شهو و دوو ماهی تابانی ههیه
ههر لهبت، یا سینهشت ههردوو بهدهرخه، دا بلین:
لهعلی روممانی ههیه، یا لهعل و روممانی ههیه
وهحشییه لیمان لهبهر تهعنه‌ی رهقیبی سهگ سیفیه
راسته ههر زیرۆحی، بۆ وهسواسه، شهیتانی ههیه
دل موشه‌ببه‌ک بوو لهبهر ئیشانی نیشانی موژهت
حه‌یفه‌ قوربان! ئاخ‌ر ئهم نیشانه‌یی شانی ههیه
له‌حه‌زییک و له‌مه‌حه‌زییک چاوم به‌ چاوی ناکه‌وی
کی ده‌لی و هه‌حشی غه‌زاله‌، مه‌یلی ئینسانی هه‌یه!
تۆ ئه‌گه‌ر هه‌ستی، له‌ جی‌ راوه‌ستی، دیو و کافریش -
دین ده‌لین: به‌خودا قیامه‌ت راسته‌ هه‌ستانی هه‌یه
فارس و کورد و عه‌ره‌ب، ههر سییم به‌ ده‌فته‌ر گرتووه
«نالی» ئه‌م‌رۆ حاکمی سی‌ مولکه‌، دیوانی هه‌یه!

((

بەرگی دنیا ھېندە کورت و کۆنەوو بازارپىيە
چونکە ناگاتە گونى دىوانەكەى، لىي عارىە
من له بى بهر گى (مەخە)م پرسى، كە بۆچ رووتى؟ وتى:
«رەببى من شىت بىم، ئەگەر شاد بىم بە بەرگى عارىە!»
خەلەتتى تەشريفى ھەركەس بى چىيە، غەيرى كەفەن!
ھەر ئەو ھەم فاخىرە و بۆ ئاخىرە و يەكجارىيە
كونجى راحت، تاجى عىززەت، خارىجى مەعمورەيە
کوندەبوو ھەر بانگە بانگ و، ھودھودىش ھاوارىە
پۆست بە كۆلى (عامىرى) فەرمووى: «كەوا بۆ پوختە بوون»
جەوتى سەر كىوان گەلى چاتر لە (تالىي شارى)يە
قوش قوشى راويى نەبى، مورغى كولانە و ئاخوڤە
سەگ سەگى تازى نەبى، كادىنىي و ئەنبارىيە
فەرقى كۆساران لە پاساران دەفەرمووى وەك چىيە؟
وەك عەزىزى باز و وەك بى حورمەتى پاسارىيە
سەھم ھەتا جوعبە نشىن بى، گۆنە زەردى خەلۋەتە
قەوس ھەتا چللە گوزىن بى، ھەر ئەسیری خواریيە
نوسحى «نالى» رەنگە ھەر كەس بىيىي بىكاتە گوى
چونكە نەزمى ساف و وردە، ھەرۋەكوو مروارىيە

((

با ره‌فیانم بکهن شینم که وه‌قتی زارییه
قه‌ت مه‌کهن ته‌قسیر له‌گریان، شیوه‌نم یه‌گجارییه
تیره‌که‌ی ئه‌ورژمه‌حبووبه‌م که‌لوتفی کرد به‌من
گهر نه‌به‌خشئ مه‌ره‌مه‌می وه‌سلئ، برینم کاریه
حه‌پسی چاهی می‌حنه‌تم، کافر به‌حالی من نه‌بی!
کار و پیشه‌م دائیمه‌ن گریان و شین و زارییه
ههر به‌ئوممیدی عه‌یاده‌ت به‌لکه‌جاری بیته‌لام
من، ئه‌گهرچی بیشمرم، پی‌م خۆشه‌ئهم بیماریه
که‌س نه‌کا مه‌نعی گولم، گهرچی دلئ کردوومه‌خوین
چونکه‌مه‌علوومه‌که‌ئیشی خونچه‌ههر خوین خواریه
کووچه‌کووچه‌خوون چه‌که‌ی په‌یکانی موژگانی گولم
بو‌شه‌هیدی شاهیده، دائیم که‌خوینم جارییه
ههرچی مه‌حبووبان ده‌کهن خۆشه، به‌لام داخی ره‌قیب -
ده‌مکوژئ، ته‌رحی مرئ، ههر وه‌ک که‌ری بیگارییه
نال‌ه‌نالی «نالی» یه‌وا خه‌لقی خسته‌زه‌له‌له
یا نه‌خۆ حه‌شره، گونه‌هکاره، وه‌ها هاوارییه؟!

((

بیدی مهجنوونه وجوودم له ههموو بهر، بهرییه
نه کهسی مونتهفییی یه ک بهری یا سیبهرییه
چیت له کاکۆلی سهر و موویی میانی داوه؟
ههمو ههر ههمم و پهڕیشانیی و دهردی سهرییه
به ریا باری ته کالیفی روسوومی بو خهلق -
چ ده کیشی؟ ئه مه حومقیکه عهلاوهی کهرییه
موتمهئین خاتر و ئهیمهن مه به ههر گیز له شهړی -
نهفسی ئه مماره، که ئه م ماره له گهال تو شهړییه
لۆمهیی «نالی»یی دیوانه مه کهن ئه ی عوقه لا!
ئه مه موددیکه زه دهی له تمهیی دهستی په رییه

((

لهو كهسه دينى ئەتۆ نوورى دل و ئيمانیه
روو به زولفت دامه پۆشه، یه عنى كافرسانیه
دل كهوا ههم قاسییه، ههم عاسییه، دووره له تۆ
مونزه جیر نابێ، كه حوبی تۆ له قاسی دانیه
گویت له ئاوازی سورشكى من گرانی گواریه
غافلی لهم دورپى به حرهین و عهقیق كانییه
روومهتت شه معى شهوى قهدره، دلیم پهروانهیه
نه حری مینای رۆژی عیده، رۆحه كهم قوربانیه
خوینی سیرفه، پپی سهر و دهستت حهنایی كردوو
رهنگی دهست و سهر نییه، رهنگی سهری دهستانیه
دوور له تۆ «نالی» سه گیکه، بیوه فایه، ههرزه گۆ
بۆچی بانگی ناکه ی ئەم كهلبه، كه نانی نانیه؟!)

((

ئاخ لەگەڵ ئىمە (هەبىيە) سەر و پەيوەندى نىيە
نەى شەكەر قەدە، بەلا بەندى هەيە، قەندى نىيە
عادەتەى هەيە هەرگىز لە كەسى ناپرسى
زالمىكى وەيە قەت خەوفى خوداوەندى نىيە
دەرحەقى من زەهر و سركەفرۆشە بە برۆ
دەرحەقى غەيرى ئەمن غەيرى شەكەر خەندى نىيە
دولبەرەىكم هەيە مەشهوورە بە بى مانەندى
بى شك و شوبهە، خودا شاهيدە، مانەندى نىيە
ئەهلى دنياىى لەبەر حيرس و تەمەع هوشيارن
بە خوسووسى بگەرپى مەست و خىردەمەندى نىيە
خانەقاش هەروەكو مەيخانە، كە هەر ئاوا بى
مەجليسىكى هەيە، ئەمما گەپ و گۆبەندى نىيە
واقعەن خانەقە خۆش زەمزەمەىكى تىدا -
يە، بەلا قەندى هەيە، گەندى هەيە، رەندى نىيە
مەدرەسە، مەحبەسەيە، مەبحەسەيى وەسوەسەيە
كەسى تىدا هەيە، ئەمما خۆش و خورسەندى نىيە
تاليبى راھى (حىجاز)م، لە (موخالييف) هەلەدن
بى (نەوا) قەلبى حەزىنم قەوەتى بەندى نىيە
شيعرەكانم، كە جگەر گۆشى منن، دەربەدەرن
دلى «نالى» چ رەقە، قەت غەمى فرزەندى نىيە!

((

ھەرىقى زىقى زىندانم، نەسىمى سوبىدەم با بى!
ئەگەر رۇھى منت باقى دەۋى، ساقى! مەيى نابى!
لە ۋەسلى تۆ زياتر خەۋفناكم، نەك لە ھىجرانت
بە مىسلى شەمع و پەروانە، بەلىق عاشق دەبى وا بى!
نەيە دەخلىم لە شانامە و مەسافى، غەيرى ئەم نوكتە:
كە كوشتەى بەندى تۆيە ھەركەسى ئازاد و ئازا بى
كەسى پوشتانى بالاتە، ھەرىفى ئال و والاتە
كە شەبھى كاكولى ژۇلىدە، سەر گەردانى سەۋدا بى
فەيدى تەشرىفى رىگەت بى، خەراجات و خەزىنەى دل
نەيسارى تۆزى پىت بى، گەر، لە چاۋدا قەترەيى مابى
لە ەكسى زاتى بىرەنگەت ھەتا كەى دىدە رەنگىن بى
جونوونى لەيل و مەيلى نەقشەندى ەكسى ئەسما بى؟!
مەگەر ھەر يارى نەقشىنم، بىيىتە نەقشەندى دل
كە نەقشى غەيرى رەنگى ئەو بە ئاۋى دىدە شۆرابى
سوبووتت باعىسى نەفىى منە، ۋەك لامى زولفەينت
لە ھەردوو لا قەدت بگرىتە ناو، ۋەك (لامەلفلا) بى

گههئ ئاهوو رهوش شاهي، گههئ گهوههر مهنيش ماهي
بلا با سينه سهحرا بي، بلا با ديده دهريا بي!
كه مهندي زولفي دوو لانه، له بو گهر و موسولمانه
ده كيئي بي موحابانه، چ له م لا بي، چ له ولا بي!
له ئالي ئه شكي «نالي» بي كه سه، غهلتاني نيو خاكه
مه گهر سه معي قه بوولت موشته ري لولوويي لالا بي!

((

مہستوورہ کہ ھہسناوو ئہدیہ بہ ھیسابی
ھاتہ ھہوم ئہمشہو، بہ چ نازیک و عیتابی!
ھاتووم، وتی: عوقدہم ھہیہ، قہت مومکینہ وابی؟
ھی تۆم ئہگہرہم مہسئلہ ھہل کہی بہ جہوابی
ھہر مہسئلہ بیگری کہ بہ تۆ شہرحی کرابی
مومکین نیہ کہس دہخلی بکا چین و ھہتا بی
ئایینہ بہ مایینہ دہبی رھنگ نوما بی
(مہستوورہ) بہمہستوورہ دہبی مہرہ گوشا بی
نوکتیکی زہریفہ، بہ نہسیبی زورہ فا بی
تہعریفی دہکہم، بہلکو لہ بۆ دہرد شیفہ بی
ئہم سیرپہ چیہہ میسلی سہابی، نہسوابی؟!
دورپی کہ وہکوو دورپی سہما بی، نہسمابی؟!
دوکانی توحہف، کانی ھہیا، کانی بہقا بی
قوبہی لہ قیبابی نوقہ با بی، نہقوپابی
وہک ھہیمہ بہ پەردیکی دو ئہستوونہ بہ پا بی
سہر تیلہکی نہختی، بہ نہزاکت قلہشابی
وہک ھہممہتی سوفی کہ لہنیو ھہلہوہ خرابی
مہستوور و عہیزی شہرہف و ریفعہت و جا بی
یا کۆمہلہ زیوی بوخہلا، دوور لہ سہخا بی
موغلہق بہ بہخیلی، بہ مہسہل مشتی مہلا بی
کاسیکی بلوورینی نخوونی لہ سہرابی
نہختیکی لہبہر مہوجی لہتافہت قلہشابی

ياخو پهل به فريكي كه نسله ن نه شكابي
 قه نديلي مونير و گوزه ري تاب و ههوا بي
 كام تاب و ههوا؟ موعته ديلي نه شئو نوما بي
 يه عني له وه سهت كانيه گهرميكي تي زابي
 لهو كانيه دا چووزهره ريواسي رووابي
 بهو چووزهره ريواسه كه ميكي قله شابي
 يا قه سري موعه لالا، كه له ناوينه كرابي
 يا غونچه يي نه شگوفته، كه ناوي نه درابي؟
 يا گومبه دي نه زهه تگاهي نيو باغچه سهرابي
 نه لواني گولاميز و شه كهر بي زي تيا بي؟!
 يا قورسي نمه ك، ههروه كو مهرمه پ به زيا بي
 جني قه تره يه ناويكي له نيودا قله شابي؟!
 يا گرده كي گردكي كه شيرين هه ليدابي
 گردى نمه كين، يه عني گياي لي نه رووابي
 داميني به نه نواعي گول و مول خه ملا بي
 گه نجكي تي دا بي كه تيله سمي نه شكابي
 حوققيكي زهري سافي له سهر باني نرابي
 نه ختيكي به سه د سه نعه تي (ماني) قله شابي؟!
 يا ره ئسي يه تيمكي كه بي بهرگ و نهوا بي
 غه لتان و سهراسيمه، نه دايك و نه بابي
 فيسيكي سپي و توندي له كه لله ي كه لي نابي
 هيشتاكو له حق جيگه يي خاسي نه درابي
 چه سپيدهوو خر ههروه كو بهر قالبي دابي

نهختيکي له بهر توندي و سفتي قله شابي؟!
 دور چيکي موجه وهر که هه موو حوسن و به ها بي
 دور چيکي مونه وهر که هه موو ئاوي سفا بي
 بهيزيکي شوتور مورغي که و تازه کرابي
 وهک بهيزه بي بهيزا به زياوو به سنا بي
 خرچيکي موده وهر، به عهسل ئاوي درابي
 نهختيکي له بهر حوسن و حهلاوت قله شابي؟!
 ياخود وهکو خوي شاهيده، با وهسفي وههابي:
 سيمين مه مکيکي هه که تازه هه ليدابي
 يا تازه هه ناربيکي که ناري گولي مابي
 بي درز و قليش ميسلي شه ماميکي ته لا بي
 بو ته جره به تا له زه تي شيريني نه دا بي
 نهختيکي وهکوو ديده بي دهرزي قله شابي؟!
 ياخو، مه سه لا، ميسلي نه وا بيت و نه وا بي
 مه شهوور و خهفي ههروه کو عه نقاوو وهفا بي
 ساحيب زه و زيوي که فريبي عوقه لا بي
 ئيکسيري ته لاي نه حمهري چهند قه تره له لا بي
 ده عواي ئومه را چهنده له سه ر ته ختي کرابي
 چهند خوين که رزاييت و چ خويني نه رزايي
 کي بي له جيهاندا چ گه دا بيت و چ شا بي
 ته رکيکي وهها ناسک و پر له زه تي گابي؟!

ديوانه که زاني که ده بي عوقده گوشا بي

ههستاوو گوتی: ئەشکی رهوانم به فیدا بێ!
ئەم ساحیبی تەشریحە دەبێ هەیتەتی چا بێ
هەم شاریح و هەم جاریح و مووزیحە گوشا بێ
بۆ توند و رەقی مەتەنی مەتینی حوکەما بێ
تەدقیقی ئەمیش سیرپرە دەبێ خوفیە ئەدا بێ
نەرم و خۆش و مونتیح وەکوو بەستی ئۆدەبا بێ
توولانی و بەرجەستە، وەکوو دەستی دوعا بێ
شەو نائیم و قائیم، عەلەمی بابی رەزا بێ
بێ دیدە هەڵستێ بە مەسەل عەینی عەسا بێ
مەجزووبی توروق، مورتەعیشی لەرزش و تابێ
سالیکی رهوشی مەسلەکی رێگە ی سولەحا بێ
فەرەقێکی هەبێ: داخلی میحرابی رەجا بێ
چاویکی هەبێ: غەرەقی فرمیسکی بوکا بێ
رێی حورمەت و بێ حورمەتی هەرگیز نەکوتابێ
چەند ئاوی رزاییت و، چ ئاوی نەرزایی
لەم رێگە سەریشی کە بچێ، یەعنی کوژایی
گەردن کەچی بەرپیته، قەدەم رەنجەکە، سا بێ
تا گەرمەرەوی رێگەیی زولماتی بەقا بێ
(ماءالخفرت) قەترە لەسەر قەترە فیدا بێ
کێ بێ وەکو تۆ بەم شەوێ رەحمی بە منا بێ!
مەجزووبە سیفەت، یەعنی سیلە ی رەحمی تێدا بێ!
هەم جازیبەوو قابیلەیی ئەخز و عەتا بێ!
مەستوورەوو مەخفی، شەبەهی بادی سەبا بێ!

مهستانه هه‌لستیت و به کویڤی روقه‌با بی
ئهم باب زهنه گهرم وته‌ری کا به که‌بابی
«نالی»! وهره هه‌زلیکی که عاری شوعه‌را بی
روو‌رش مه که پی‌ی سه‌فحه‌یی هه‌ر له‌وح و کیتابی
ته‌حریری خه‌یال و خه‌و، ئه‌گه‌ر بیته‌ حیسابی
ده‌رویش و گه‌دا شاه و، ده‌بی شاه گه‌دا بی
وا چاکه‌ خه‌یال و خه‌وت ئه‌سراری هو‌دا بی
نه‌ک به‌حسی سوروو‌ر و عه‌له‌م و بادی هه‌وا بی

((

خۆشا رهندي له دنيا بئ موبالات و موجه پرده بئ!
به رۆژ زيندهي جهماعهت بئ، به شهو مات و موجه پرده بئ!
به سوورهت: جهلوه تي، غه رقي عهلايق ههروه كوو خهلقى
به مهعنا: خهلوه تي، مهستي موناكات و موجه پرده بئ
ئه گهر عالم ببيتته خهلعته تي ته شريفى سه رتاپاي -
وجودى بيوجودى بئ موباهات و موجه پرده بئ
به زاهير تاوسى رهنگين، سيفاتى (تَقْهُ عَلَى التَّاهِيْق)
به باتين قومريي و خاكسته ري زات و موجه پرده بئ!
ئه گهر ته كيه، ئه گهر شيخه، هه موو داوى عهلايق بوون
بلا «نالى» بچئ مهستي خهرابات و موجه پرده بئ!

((

له چاوى (روودبار)م (نوورى) ديتن وهفته تارى بى
ئەميش با ماجه راي هيجرانى (نوورى روودبارى) بى
چ ميعمارانه بو ته عميرى كه عبهى دل ده چيته هج!
خودا يار و مه ده دكار و نيگه هدارى عه ماريى بى!
به وهفتى ته لبييه مه ستى شو هوودى (لبغه الله) بى!
به گاهى ته روييه سپرى (يد الله) ده ستيارى بى!
فويووزاتى (سفا) وو (مهروه) ههروه ك ناودان دم دم
له يه نبووعى دلى پر زه مزه مهى ميزابى جارى بى!
ئەگەر خه لوته نشين بى، (جانى جانان) بى ئەنيسى ئەو
وه گەر هيجرته گوزين، رۆحى (عه زيزان) يارى غارى بى!
شه عاير يه كه به يه ك مه سروورى سپرى غه يى لاره يى
مه ساعى سه ره سه ره مه شكوورى دهركى به يتى بارى بى!
نيشانهى (لبغه اللهى) له سه ره ئيسم و موسه ممايه
به بى نه يرهنگى ئەو رهنگه، كه رهنگى ئيفتيخارى بى
به كويى دوور له (نوورى) مايه وه «نالى» له مى، ياره ب!
فويووزى تۆزى ريگه، كوحلى چاوى ئەشكبارى بى!

((

ئەي قەلەيى ماھم كە دەلئى ئەوجى بورووجى!
وہى قوللەيى دوورى كە دەلئى قامەتى عووجى!
وہك قافى زەمین قابىلى ئىكمال و تەرەققى
وہك بورجى سەما لایقى ئىقبال و عورووجى!
ئەي ئاھووى نادیدە بە تەئسىرى مەھیبى
یا گەھەرى ئەسدافى و یاقووتى دورووجى
بۆ مەجلىس و یارى سەبەبى شەوق و سیراجى
بۆ راو و سواری عەلەمى زین و سورووجى
سەد حەیفى لەبۆ كەعبەيى حوسنت كە بەسەریا
نەججاشىيى خەت ھاتووە نيزىكە خورووجى
ھەرچەندە دەكەن قەتعى سەرت، دئیەوہ ئەي خەت!
وہك (ھىندووى سەحارى مەجووسى) چ لەجووجى!
تەلوینی رەقىبت چ بەیان كەم بە (مەقامات)؟!
مەشھوورە حىكایاتى (ئەبوو زەیدى سورووجى)!
مەعلوومە لەوئ راز و خوتوورى دلى «نالى»
(اقرْ حَلْ بَقْلَبى، وَ بَقْ اَسْرَارَهَق نوجقى)

((

گەر بازى نەزەر بازى، لەم دەست و نىگارەت چى!
بۆ يارىيى و دەسبازى، لەم راو و ديارەت چى!
گەردن كەچى زولفى بووى، سا دل مەدە بەر موژگان
وا خۆت لە تەناف داو، ئىتر لە قەنارەت چى!
ئەو چاوە كە ھەلدىنى، سەد عەربەدە دەنوئى
ھەر رۆحە كە بستىنى، لەم غەمزە دوبارەت چى!
گەنجىنەيى ئىو سىنە، رەنگىنە بە سەد كىنە
ئەي لەككەيى ئايىنە، يا رەببى بە غارەت چى!
موژدەي قەدەمى سەر بو، دل ھات و لە رىدا چوو
جان ماوہ لە بۆ وەسلە، بدرى بە بەشارەت چى؟!
وا خوانى كەنارى من، بۆ نوقلە دەم و ماچە
ئەي لووتە خۆرى تەكيە، سا تۆ لە كەنارەت چى؟!
بۆچ مايلى تەنھايى؟ سەوداىيىكە خۆرايى..
ئەي مەردومى بينايى، لەم كولبەيى تارەت چى!
«نالى» خۆشە نەومىدى، دل بەستە مەبە ئىدى..
گەر عاشقى تەجرىدى، لەم يار و ديارەت چى!

((

ئەي خەستەيي چاوت، ھەموو ئاھووي تەتارى
وہى بەستەيي زولفت، ھەموو شيرانى شكارى!
خەندەت بوو تە باعيسى گريانى دەمادەم
بەرقە سەبەبى بارشى بارانى بەھارى
سەھمى نيگەھت خستى، ھەستامەوہ راکەم
ئەگريجە وو زولفت بە جەفا ھاتنە يارى
واي فەرموو کە ماچت نەدەمى رووپرەشى تۆبەم
ئەم سالە بەجى دى ئەسەرى وەعدەيي پارى
مەغشوووشى زەرە، عاجزى زيو، دەرھەمى دیرھەم
بۆچ تىکچووہ سوڧى کەرەبۆز بۆ غەمى بارى؟!
ھەر يارى کە مالان گەر و بىگانەيە «نالى»
کەندووومە ددانى تەمەعى بۆس و کەنارى

((

بی جوی بوونهوهیی، زهخم و برین و ئهسهری
تیری موژگانی دریژت له جگهر تیدهپهپری
سوڤیی خهلوهنشین بو نهزهریکی گولی رووت
رهنگه وهک نه رگسی تهپر چاوی سپی بیته و دهری
زولفی دوو تایی تهرازوو مهسهلی دلکیشته
روچ دهکیشن به دوو سهر، ئهم به سهری، ئهو به سهری!
من له ئیحرامی ئهدهبدام و، ئهتۆش سهیدی ههرهه
موددهعی، ههروهکو سهگ، بوچی به ئیمه دهوهپری؟!
یادی چاوی به فوتوورت له دهرووندا مهزه
غهمی زولفی بهخهمت بوو له دلدا به گری
وهکو پهروانه به شهو هینده به موشتاقی دیم
به چرای کوئمهوه، رهنگه عهسهس لیم بگهپری
له جگهر گوشهیی شیعرم مهده مهعناپی خراپ
بی خهتا کهس نییه رازی که له ئهولادی دری...
راستی جهوههرییه تیغی زوبانی «نالی»
نهرم و توند، ئاوی گهلوو گیره، قسهی پی دهپری..

((

ساقی! وەرە، مەخانەیی دڵ کۆنە رەحیقی
گەر مایلی تەوofi حەرەم و بەیتی عەتیقی!
یە ک رەنگم و بی رەنگم و رەنگین بە هەموو رەنگ
بەم رەنگە دەبی رەنگ رژی عیشقی حەقیقی
مرواری ئەشکم وە کو یاقووتی، رەوانە
ساقی! بدە لەو لەعلە شەرابیکی عەقیقی..
دائیم لە حەزەردا سەفەری بە.. لە وەتەندا
غوربەت کەش و عاجز بە، ئەگەر ئەهلی تەریقی
خەلقى کە هەموو کۆدەکن و بەستە زوبانن
با بین و لە «نالی» بیەن شیعی سەلیقی

((

(بِرِّ الْبَلَر) له بهر بهر تهللئوئی له ئالی
(خَسَقَ الْقَمَر) له ئیشراق قیامه تی جه مالی
نییه دیده یی چ مهردوم، نییه مهردومی چ دیده
له فرووخی خه ددی فاریغ، له خه یالی خالی، خالی
سه ری ههردو کولمی داخۆ گولی نهوبه هاره، یا خو -
ته ره فی نه هاره، زولفی (زُلفٌ مقنَ اللیالی)؟!
یه می دیده پر له مهرجان، وه ک یه شمی ئابداره
شه به یه شه بییه ی زولفی سیاهی وه ک زوخالی
به مه لاحه تی ته که للوم هه مو زه مزه م و مه لیحی
به فه ساحه ت و ته به سسوم هه مو که وسه ر و زولالی
نه زه رم پر له نووری شه و روژی ته لعه تی تو
که به روو شوعاعی شه مسی، به برۆ خه می هیلالی
روخی تو گولیکه سه د وه ک هه زاری عاشق، ئه م ما
له هه موو چه مهن دیاره به ئوسوولی ناله «نالی»

((

بنوار ٲ نهوبه هار و فوتووحاتي گولشهني
گول زاري كرده وه، له ده مي، غونچه پيكهني
له م پارچه لوكه هه وره، به قه د رووي هه موو زه مين
به م رايه له قه ديفه يي سهوزي، عه جه ب ته ني
بور جي دره ختي سهوز و بوله ندي وه ك ئاسمان
پيوه شكوفه هه روه كو نه جمن به ره وشه ني
به زمي هوزاره، قه ل فري ئه غياره، ده وري گول
سو في! برؤ، مه به به درك، تو له ئيمه ني...
هه ر داره به رگ و، هه ر گوله رهنكي خه لاتيه
هه ر جوودي نهوبه هاره، كه عاله م ده كا غه ني
ديسان له بگره به رده يي گولچين و باغه بان
بولبول كه ناري گرت و دلي غونچه راجه ني
خارا يي سهوز و شيني له بهر كردووه جه بهل
داميني وه ردي سووره، كه ده ستم به دامه ني!
وادي بووه به واديي پر نووري (توور) ي (نار)
(نه عله ين) له پي فري بده «نالي» به (ئه يمه ني)

((

قەدرى من چەندە لەلای دەولەتى دنيایى دەنى
قەدرى ئەو كەمتر و، هەردوو لە غەمى يەكدى غەنى
تاغى و باغى و، باغى گول و نەيرەنگ و فەنى
شاد و شادابە بە گول ئاتەشى و نارەوہنى
هيندە دل خۆشە لەبەر سەبزی و دارو دەوہنى
كە دەرقسى وەكو شاخ و فەنەن و نەستەرەنى
لە خەزان بى خەبەرە بەرگى بەھار و چەمەنى
بى بەقايى گول و سەرو و سەمەن و ياسەمەنى
فەلەكى مېھر مەھى، وەقتە تەواو بى زەمەنى
كەوكەبەى ئەنجومى و دائىرەى ئەنجومەنى
خوانى ئەلوانى زەمین و سەفى سىنى و سەحەنى
تەشت و تاس و تەبەق و لەنگەر و شەمەع و لەگەنى
من وەكوو رەعدەم و تۆ وەك گول و سەبزەى ديمەنى
من دەگریم و دەنالینم و تۆ پیدەكەنى
ئەى دەراتوو؛ لە دو مەجرایى دو میزانی مەبال!
مەبە بادى وەكو خەرزىھ، بەھەواى كیبر و مەنى

تەنى رازى بە خەشىن پۇشىي وەك شىر و شوتور
بى نيازە لە برىشم تەنىي و پىلەتەنى
گوتەم ئەي قىبلە قوزە! بۆچى بە تەحرىرى حەرىر
راغىبى لىبسى عەجەم، تارىكى بەرگى يەمەنى؟
گوتى تاجى عەرەب و، ئالى عەبا فەرموويان:
عەيبە تەن پەرورەيى و نەرمىي و نازك بەدەنى
ئىمە مەردىن و ھەموو شىرى خەشىن پۇشى مەساف
كرمى قەز ھەرچى تەنى، بۆ تەنى نىسوانى تەنى
قەز، برىشم، كە حەرامە لە رەجول، نەك نىسوان
سوننەتى شەرە، ئەگەر تابىعى ئەھلى سونەنى
تەركى ئارائىشى تەن نەقدى رەواجى عەرەبە
تۆ عەجەم، مەردى موزەخرەف تەنىي و قەلبەزەنى
مىللەتى كورد و عەرەب ھەردويە كە تەفرەقە بوون
لە جەفاوو مىحەنى مولكى (سەبا)وو يەمەنى
وەكو ئەو كرمە لەنيو قوببەيى ئەبرىشمدە
عاقىبەت مۆردەيى يەئسى عەمەل و بى كەفەنى
چونكە «ئالى»! لەسەر ئەم ئەرزە غەربىي وەتەنى
ھەستە بارى مەدەنى بە، مەدەنى بە، مەدەنى

((

موساوی وهک یهک و لوولن له ههر دوو لاهه زولفهینی
نموونهی عهکسی حهرفی (میم) و (نوون) و (واوه) زولفهینی
به داوه، کرژ و خاوه، یهعنی ئالۆزاوه زولفهینی
دوو تاوه، دوو سیان و شیوهکهی شیواوه زولفهینی
په‌یشان و شکسته و سه‌رنیگوون داماهه زولفهینی
تومه‌ز بادی سه‌بای چین و خه‌تای لی داوه زولفهینی
له جیی پاوانه‌وو گه‌ردنلعی داناوه زولفهینی
که وهک ئه‌ژده‌ر له پیوو گه‌ردنی ئالاهه زولفهینی
دو جادوو ماری مه‌غزی ئاده‌می خواری قه‌رار داوه
له‌سه‌ر شانی، وه‌کوو زه‌ححاک و، ناوی ناوه زولفهینی
به‌تورپه‌ وهک په‌ری تاوس، به‌گه‌ردن ئاهووه، یه‌عنی
له‌سه‌ر ئاهوویی گه‌ردن ههر دو حه‌لقه‌ی داوه زولفهینی
به‌زاهیر زولمه‌ت و دووده، به‌باتین نوور و، ناریکی -
له‌عوود و عه‌نبه‌ر و میشکی خه‌تای به‌رداوه زولفهینی
شکه‌نجی تاری پر میشکی ته‌تار و تاره، ئه‌مما ئه‌و
دو تا و، ههر تایه‌ باریکی له‌عه‌نبه‌ر ناوه زولفهینی
وه‌کوو دوودی سیاهه، ئاهی «نالی» و، ئه‌م، ره‌قیبانه
له‌سه‌ر تا پی له‌به‌رگی مه‌رگ و ماتهم ناوه زولفهینی

((

نەفەس بگرە لە ھاتو چووویی خۆپایی ھەتا ماوی
کە ئەم بایە ھەتا ئیستاکە ھەر عومری بە با داوی
حەیاتت تەحسیلی بەقاوو ریبجی ریزوانە
ئەتۆ دەیکە بە مایە دەخل و خەرج و کەسپی بەدناوی
عەجەب ماوم لە جەرگت، ئەی دلە غافل، کە موددیکە
لەسەر ئەم ئاگرەم داناوی، ھێشتا ھەر نەبرزاوی
مەسەل دنیا ژن و، چەرخیش خەرەک، دەم دەم بە دووخی غەم
رەگی تاری وچوودت با دەدا، ھێشتاکو ھەر خاوی
زەمانە چەرخ و، چەرخ ئاسمانیشی، فەلەک فیلکە
سەری رشتەیی وچوودی چەندە باداویی و ھەر ماوی
مەگەر مەیخانەییە دنیا، کەوا کاسی لەبەر کەئسی!
بە نەغمەیی عوودی سووتاوی، بە نەشئەیی تاسی تاساوی!
ئەمییستەیش، گەرچی عەیش و عوشرەتت ھەر تال و تاللاو
بە مەرگی تۆ، لە پاشانیش دەخۆی تاللاوی، تاللاوی
ھەواي سەیری بەر و بەحر ئاگری بەرداوەتە عومرت
کە تۆزی موعەقید خاکی، دلۆپی مונجەمید ئاوی!
کە خاکی، خاکی دامەن بە، وەگەر نە، تۆزی بەربادی
کە ئاوی، ئاوی گەوھەر بە، وەگەر نە، بلقی سەرئاوی
ھەتا شەققەیی فەلەک نەبوە، بە کافووری کفن، ھەستە
کە ئەمشەو فرسەتە، ھێشتا فەلەک ماوی، ئەتۆش ماوی
نەوالەیی تۆبە دەربینە، ھەتا تەن نەبوەتە سفرە
پیالەیی شیشە بشکینە، ھەتا وەک کۆپە نەشکاوی

به میعراجی سولووکی سالیکاندا تا نهچی رږږی
 له ناو جه هلی مور هککه بدا ده مینی ههروه کوو ماوی
 گه دا ئینسان و دنیا غور به ته «مقن حیئ لا تشعُر»
 به هیممهت تالیبی چشتیکی؟ نازانی بلایی ناوی
 شتیکه بی شه بیهه و جینس و فسل و کهشف و تهقریره
 موبه پرایه له تهقریر و هه دیسی حدیس و راوی
 نه زانینت له بهر عیجزه، نه وهک جه هله، که ئه م چشته -
 قه دیمه نایه ته تهقریری قه ولی حاکی و راوی
 له قورئاندا به (ما اُحَقِّقْ لَہُمْ) مه کتووم و مه ختوومه
 به یان نابی به تهفسیری دوسه د (که ششاف) و (به یزاوی)
 موبه ییہن بوو له قورئاندا به نووری (قُرْهُ الْاَعْيُنْ)
 نه وازیح بوو به (که ششاف) و، نه روشن بوو به (به یزاوی)
 که جیگهت بو عیبادت بی، چ فہوقانی، چ تهحتانی
 که حوببت بو سیادہت بی، چ (به رزنجی)، چ (باراوی)
 مه که ده عوایی پاکی یی نه سہب، بو جیفه یی دنیا
 که سہ یید بی چ (به رزنجی)، چ (پیریایی)، چ (باراوی)
 وه ره ئه م نیکتہ یه من پیٹ بلیم «نالی» ئه گهر فہرزه ن -
 هه موو دنیا ت بی، هیشتاکو هه ر حہیران و داماوی

((

گول که یاغی و دهم دراو بوو، کهوته لاف و رهنګ و بوی
باغه بان گوپی گرت و، وا هینای به دهستی بهسته بوی
رهنگی زهره و سووری خهوف و خهجله تی، ئاوی حه یای
وا تکاو، ئه رجوو ده کهن عه فوی بکا وه ک عه بدی خوی
چونکه بیینی بی وه فایی و ناز و شوخی لی ده هات
ناردییه بازاری ریسوایی که بیدا شوست و شوی
دهست به دهست چوو تا گه یشته دهستی عه تتاری سه فیه
نایه سهر نار و عه زابی روخی داوو سفت و سوی
چونکه مهنشووری گوله ندامی، به ناوی خوی دهوی
یار، ئه گهر لهو باغیانه کهس بمینی، عاره بوی
مه به شهو هه لدی، په نا ده گریټ و دهنویتن به روژ
دا بگاته سیرپی په چچه ی په رچهم و وه سفی بروی
گهر بلیم: شه مسی، ده لی: ئه و خو ش رووه بی په رده یه
وه ر بلیم: سه روی، ده لی: ئه و ئه حمه قه کوا گفتوگوی!
دیده وو دل هه ردو وا جو بار و جو یای قه ددی تون
سه روی دل جو ی عه رعه ر و، دل جو ی نه مامی دیده جو ی
چونکه باوکی رو می و دایکی حه به ش بوو، ما به به ین -
روژ و شهو، کافوور و میسکی، روو گهنم، خال دهنکه جو ی
من گوتم: سه روی قه دت مه وزوونه، ئه و ته به م هه یه
ئه و گوتی: «نالی» به میزایی کینایه تمان ده شوی

((

تەشرىفى نەوبەھارە كە عالم دەكا نوئ
دل، چونكە مىسلى غونچەيە، بۆيى دەپشكوى
لەم وەعدە خۆشەدا گول و گول چيەرە تىكەلن
يەك رەنگ و موتتەحيد، بە دل، ئەمما بە تەن جوى
عەرەر عەدىلى قەددىيە، يەنى بەرابەرن
سونبول شەبىھى زولفییە، فەرقى نىيە موى
لەم خۆشییە كە ھىزمى مەتبەخ سەوز بوو
ماوم عەجەب لە دیدەيى سۆفى كە ناروى!
تییى شكۆفە، خەیمەيى داوہ لە ھەر تەرەف
يا شاھى نەوبەھارە، ھەلى داوہ ھۆردوى؟!
دنیا كە گول گولى بوو، قوربان، ئەتۆش وەرە....
تالىب بە گول بە، قەيدى چيیە گول گولى بوئ!
بولبول، كە گەرمە نەغمەيى، ئاگر دەكانەوہ
غونچە، ھەزینە، جەرگ و دلى بۆ دەكا توئ
«نالى»! زوبانەكەى تەر و پاراوى سەوسەنت
ھەيرانى چاوى نیر گسە، وەك لالە، نادوى...

((

يار دلى خوينين و چاوى پر له گريانى دهوى
ئارى ئارى، گول له باغان ئاوى بارانى دهوى
ههركهسى رووى تو دهيينى، خوى به قوربانت دهكا
چونكه ئهبروى تو هيلالى عيده، قوربانى دهوى
ئو له چاوانم به خوڤ دى، ئاگرى دل ناكورڤتهوه
وهك جهههنهم ئهم تهنووره ئاوى توفانى دهوى
عشق سولتانيكه ههركا روو له ويرانى بكات
ئاهى سهر د و، ئهشكى گهرم و، قهلبى بوربانى دهوى
دوور له تو دل هينده بيئارام و بى حال كهوتووه
ئهى مهسيحاي عهسر! لهو ليوانه دهرمانى دهوى
رووم ئهوا زهر د بوو وهكوو پايز له هيجران «ناليا»
عشق ئيستاكهش له من سهيلى بههارانى دهوى!

((

خالی نییه ره شماری دو زولفت له به لایی
ههلقه‌ی شهربیان به ستووه هه‌ر ییکه له لایی
عاشق دلی نایی له دلارامی جودا بی
ئه‌لبه‌ت که دلارامی له‌وی بی، دلی نایی
بنواره خوشیی ره‌قسی له‌گه‌ل خه‌رقه‌یی ئه‌زره‌ق
مومکین نییه به‌م پاکیی، له‌م ئه‌رز، سه‌مایی
مومکین نییه جه‌لبی دلی خووبان به‌من و تو
نه‌مبیس‌تووه ته‌سخیری مه‌لایک به‌مه‌لایی
نه‌قدی دل و جان بو‌قه‌ده‌مت، نیمه به‌هایه
غه‌یری ئه‌مه، قوربان، به‌خودا نیمه به‌هایی
ئه‌ی شه‌مع! بترسه له‌هه‌ناسه‌م که بگاته -
ئه‌و دووکه‌لی زولفه که په‌ریشانه به‌بایی
تا چاکی نه‌که‌ی پر له‌هه‌وا سینه‌یی «نالی»
وه‌ک زه‌نگله ئاوازه‌یی ناله‌ی دلی نایی

((

وهره ساقى! به شين و نهدب و واوهى
ئەوا فەرشى حەياتى خۆم دەكەم تەى
دەزانى خۆ دەچیتە جىي غەربان
بە مەرگى خۆت، ئەگەر چاوان سىا كەى!
گلە ناكەم ئەوەندەى دەنكە جۆيى
ئەگەر كەللەى سەرىشم پەر لە كا كەى
هەموو وەقتەم دوعايە: داخۆ كەى بى
بە تىرىكم شەهیدى كەربەلا كەى؟!
چ خۆشە من وەكو تازى بنووڤم
ئەتۆش هەروەك غەزالەى بەر، هەرا كەى!
بە حەسرەت عومرى من يەكبارە فەوتا
مەگەر عومرى دوبارەم پى عەتا كەى
گوتت: «نالى»! ئەتۆ بمرە ئەمن دىم
خودا كەى بى، خودا كەى بى، خوداكەى!

((

(بق حَمْدُكَ اللَّهُ) دو چاوى يارم ئۆخەى
بە بى مەى مەستە، بى مەى مەستە، بى مەى
لە بوستانى (ئىرەم) دا قەت نىيە وەك -
شەمامەى، وەك شەمامەى، وەك شەمامەى
شەوى هيجر و بەقاي عومرى رەقىبم
خودا تەى بى، خودا تەى بى، خودا تەى
وهرە، مرتريب، بە كوڤرىي چاوى ئەغيار

سه‌دای نه‌ی دئ، سه‌دای نه‌ی دئ، سه‌دای نه‌ی
له دووری نازهنینم ره‌نگ زه‌ردم
وه‌کوو به‌ی، هه‌روه‌کوو به‌ی، هه‌روه‌کوو به‌ی
له نه‌هره‌ینی دو چاوم ئه‌شکی خوینین
په‌یاپه‌ی دئ، په‌یاپه‌ی دئ، په‌یاپه‌ی
گوتی: «نالی»! ئه‌تۆ بمره، ئه‌من دیم
خودا که‌ی بی، خودا که‌ی بی، خودا که‌ی!

((

بری پارچه‌ی غه‌زهل یارم، که‌وای کرد
بری به‌ندی دلم یارم، که وای کرد

((

یک نیم رخت: (الَسْتُ مِنْكُمْ بِقَبْعِيدٍ)
وان نیم دیگر: (اقْنِ عَرَابِي لَشَدِيدٍ)
برگرد رخت نوشته: (يُحْيِي وَ يُمِيتُ)
(مَنْ مَاتَ مَقْنَ الْعَقْ شَقَقْ، فَقَدْ مَاتَ شَهِيدُ)

((

گۆشتی قه‌له‌و حوققه به‌ چوارده پاره
وه‌قتی گوتت (حوققه)، زه‌میر دیاره

((

وه‌ک دور و یاقووت نه‌قشه: دندان و له‌بی ئالی
هه‌ر وه‌ک به‌ره‌زا په‌خشه: ئه‌گریجه له‌سه‌ر خالی

((

بدور دایری فُنجانِ چینی
شکاندی دایری فُنجانِ چینی

((

نفس ساعت گپی ایشلرسه گر یاد ایله تاعتدر
بر انک قورمه‌سی پی‌ریولنه احیای ساعتدر

((

ان زلف مشکبار بدان روی چون نگار

گر کوته است، کوتاهی از وی عجب مدار
شب در بهار میل کند سوی کوتاهی
ان زلف چون شب امد و ان روی چون بهار
(

لهبت میم و، قهدت ئهلف و، زوئف چیم
دهزانی بهم سییانه تالیبی چیم
وهفای عهده له من روچ و، له تو ماچ
چییه چاره‌ی ئه‌مانهت غه‌یری ته‌سلیم
که هاتی تیغی بیزاریت له سهر دام
سهری خوّم خود به خود هه‌لگرت و رویم
(

سوی ملر است مرا عزم از این لجه، غم
تا که در نیل کشم جامه زیبی داد و ستم
میروود نالی از اینجا چو حریس از دنیا
با لب خشک و کف خالی و چشم پر نم
(

سه‌وتی نه‌عمه‌ی بولیوله یا چه‌هچه‌هه‌ی خر‌خالیه؟!
دهنگی سوله، یا له‌زیر پیی ناله نالی نالیه؟!